PROCEEDINGS

OF THE

TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION.

Tuesday, the 27th July 1943 11th Karkadakam 1118.

(OFFICIAL REPORT)

Vol. XXII—No. 6.

CONTENTS.

		PAGE
1.	Members Sworn ...	303
2.	Questions and Answers ...	303
3.	Statement *re* report of the debates of the House by the Press ...	312
4.	Demands for Grants :—	
	(i) Demand II—Land Revenue ...	314
	(ii) Demand III—Stamps ...	335
	(iii) Demand IV—Forest ...	335
	(iv) Demand V—Registration ...	354
	(v) Demand VI—Railways ...	367
	(vi) Demand VII—Public Works Department including Water Works and Drainage—(*not concluded.*) ...	371

Proceedings

of

THE TRAVANCORE SRI MULAM ASSEMBLY.

(OFFICIAL REPORT)

SECOND ASSEMBLY.

THIRTEENTH SESSION—1943/1118.

Tuesday the 27th July 1943/11th Karkadagom 1118.

The Assembly re-assembled in the Legislative Chamber, Public Office at Twelve of the Clock on Tuesday the 27th July 1943 with Sachivottama Sir C. P. Ramaswami Aiyar, K. C. S. I., K. C. I. E., LL. D., in the Chair.

MEMBER SWORN.

Mr. C. Kumara Das, Secretary to Government, took the oath and signed the Rolls.

QUESTIONS AND ANSWERS.

Nagampadom bridge.

94 *MR. K. R. NARAYANAN (*Vaikom cum Kottayam*): With reference to the Nagampadom bridge, will the Government be pleased to state:

(*a*) the date on which the bridge was dismantled;

(*b*) the date on which contract was given;

(*c*) the date on which the contractor was to hand over the bridge to Government after completion;

(*d*) the portion of the work finished by now; and

(*e*) the date by which the work is expected to be completed?

MR. I. C. CHACKO (*Chief Engineer, Roads, Irrigation and Miscellaneous*): (*a*) Dismantled for reconstruction in January 1943.

(*b*) The contract for reconstruction was given in January 1943.

(*c*) No definite date was fixed on account of the present situation.

(*d*) All piles except four have been screwed down and the girders have been strengthened.

(*e*) Cannot be stated definitely on account of the difficulties in getting the necessary materials.

MR. K. R. NARAYANAN : നാഗംപാടം പാലം സിമന്റുകൊണ്ടാണോ അതല്ലാ ഇരുമ്പുകൊണ്ടാണോ പണിയാൻ കൺട്രാക്റ്റു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്?

MR. I. C. CHACKO : മരം കൊണ്ടു പണിയാനാണു കൺട്രാക്റ്റു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

MR. K. R. NARAYANAN : മരംകൊണ്ടു പണിയുന്നതിനു എന്തു ചിലവു വേണ്ടിവരുമെന്നും, സിമന്റു കൊണ്ടു പണിയുന്നതിനു എന്തു ചിലവു വേണ്ടിവരുമെന്നും പറയാമോ?

MR. I. C CHACKO : പ്രത്യേകിച്ചു എസ്റ്റിമേറ്റ് തയാറാക്കിയിട്ടില്ല. മരം കിട്ടുന്നതിനുള്ള വിഷമം കൊണ്ടു കാൺക്രീറ്റ് പാലമാക്കിയാൽ എന്താണെന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു.

MR. P. SIVARAMA PILLAI (*Minachil cum Thodupuzha*) : May I know whether any additional expenditure has been incurred on this score?

MR. I. C. CHACKO : No, Sir.

Government Officers taking part or making speeches in public meetings.

95. ***MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI** (*Tiruvalla*) : Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any order has been passed, notification made or communique issued by Government regarding Government officers taking part or making speeches in public meetings of any kind; and

(*b*) the reasons which weighed with Government to come to the above decision?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI (*Chief Secretary to Government*) : (*a*) and (*b*) A departmental circular was issued *inter alia*, drawing the attention of the officers to the existing rules on the subject.

MR. C. JEBAMONY NADAR (*Kalkulam cum Vilavancode*) : May I know whether this circular applies to religious lectures delivered by Government Officers?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI : Sir, this circular applies to all public meetings of any class.

MR. C. JEBAMONY NADAR : Am I to understand from the answer just now given that rligious meetings and lectures do not come within the scope of the circular for the time being?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI : Religious meetings which are not open to the public remain unaffected, but if the meetings are public meetings as such, then this provision will apply.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know, when this departmental circular was issued?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: On the 18th June 1943.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether there was any particular reason for initiating such a departmental circular?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: Yes, Sir, there was a special reason. There were two instances where, although the officers of Government were taking part only in purely social functions they trespassed on forbidden grounds.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether such delinquents were punished?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: Suitable action has been taken against them by the Government.

Separation of the Irrigation Division.

96 ***MR. K. R. NARAYANAN** (*Vaikom cum Kottayam*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether the Public Works Department Advisory Board has recommended to Government the separation of the Irrigation Division from the Public Works Department; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

MR. C. KUMARA DAS: (*a*) Yes.

(*b*) Provision has been proposed in the Budget for 1119 for the re-formation of the Irrigation Division.

Irrigation Executive Engineer.

97 ***MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI** (*Tiruvalla*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether an Irrigation Executive Engineer has been appointed as recommended by the Economic Development Board; and

(*b*) if the answer to part (*a*) is in the negative, the reason for the delay?

MR. C. KUMARA DAS (*Secretary to Government*): (*a*) No. Provision has been included in the budget for 1119 for the re-formation of the Irrigation Division.

(*b*) Does not arise, in view of answer to (a).

Mavelikara taluk and cases cognisable by First Class Magistrates.

98 * **MR. P. NARAYANA PILLAI** (*Mavelikara cum Kunnathur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the number of cases on the file of the First Class Magistrate's Court at Alleppey at present;

(*b*) the number of cases pending in that court from the pakuthies of the Mavelikara taluk; and

(*c*) the number of cases on the file of the First Class Magistrate's Court at Quilon from the pakuthies of Krishnapuram and Puthupally in the Karunagapally taluk?

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: (*a*) 122 calendar cases and 22 miscellaneous cases.

(*b*) 36 calendar cases and 6 miscellaneous cases.

(*c*) None.

Complaints against the Proverthicar of Ayikaranad pakuthi, Kunnatnad taluk.

99 ***MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN** (*Kunnatnad cum Parur*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they, the Division Peishkar, Kottayam, and the Tahsildar, Kunnatnad, have received complaints from the inhabitants of Ayikaranad pakuthi, Kunnatnad taluk, regarding the vagaries of the Proverthicar of the said pakuthi;

(*b*) if so, the number of petitions received by each;

(*c*) whether any action has been taken on those petitions till now;

(*d*) if so, at what stage it stands now; and

(*e*) whether, due to want of necessary enquiries in regard to complaints lodged by the inhabitants of the pakuthi, the Proverthicar is putting them to greater difficulties?

MR. G. NARAYANAN TAMPI (*Secretary to Government*): (*a*) The answer is in the negative.

(*b*) to (*e*) In view of the answer to part (*a*) these do not arise.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: ഐക്കരനാട് പ്രവൃത്തിയാരുടെ പേരിൽ പരാതികൾ ഒന്നും കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അവിടത്തെ സ്പെഷ്യൽ പ്രവൃത്തിയാരുടെ പേരിൽ വല്ല പരാതിയും കിട്ടിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: സ്പെഷ്യൽ പ്രവൃത്തിയാരുടെ പേരിൽ പരാതി വന്നിട്ടുണ്ട്.

Purchase of paddy from Kuttanad.

100. ***MR. N. NARAYANA KURUP** (*Ambalapuzha cum Shertala*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) the items of expenditure incurred by the Government for the purchase of paddy from Kuttanad;

(*b*) whether the cultivators had paid in kind to the person who measured for the Government, and met the expenses of cooly for transport of paddy to the destination; and

(*c*) whether the expenses for canoes and coolies for transport were not met by the cultivator?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Food Grains Purchase Officer*):

(*a*) 1. Purchase of gunny bags.
2. Measuring charges.
3. Transport charges.
4. Rent of *aras*

(*b*) No.

(*c*) No.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know the gunny bags purchased and the cost of those bags?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: No, Sir, it is not possible to answer because, the bags were purchased by the taluk authorities whenever the necessity arose. We have not asked them about the price of each bag. The price may vary from 6 to 10 annas. Recently bags have not been purchased at all.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether when rice is given by Government they are taking 4 annas as the price of the bag from the merchants?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: No, Sir.

MR. N. NARAYANA KURUP: I challenge that statement. Whenever bags are got from the local merchants a charge of 4 annas per bag is levied and this practice is going on for a fairly long time. I have come across such instances.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: That is a different question altogether. The question relates to the gunny bags purchased for stocking paddy. Now Government are not purchasing any gunny bag because we have enough number of bags in which the imported rice is being brought.

MR. N. NARAYANA KURUP; That is the very reason why I wanted to know the number of gunny bags purchased by Government and I am sorry that the honourable member on the other side is not able to tell us the number of bags purchased and the cost incurred thereon. In these circumstances, I wish to bring this aspect of the matter to the notice of Government for necessary action.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: May I just clarify the position for the information of the honourable members. In order that we might not be obliged to go to the open market and purchase gunny bags for stocking paddy which is secured from the land holders, care has been taken to see that, in the disbursement of the rice bags which come from outside, a stipulation has been made that the wholesale merchant or the retail merchant as the case may be, to whom these bags are given, the stipulation being that they should surrender each bag at a price of 4 annas. Otherwise, they shall be liable to pay us more on account of the cost of the rice. That is how the matter stands.

MR. DOMINIC JOSEPH; May I ask Government whether, enquiries have been made regarding the expenses for transport incurred by the cultivators?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: There are two or three complaints of that nature. In all those cases, personal enquiries have been made and it was found that there was absolutely no basis for them.

MR. N. NARAYANA KURUP: May I know whether Government have fixed any definite price for a para of measure?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: It depends upon the particular locality. Government have not fixed any particular rate to be adopted throughout the State. It is left to the Tahsildars to meet the necessary charges.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM (*Muvattupuzha cum Devicolam*) : May I know the rate fixed as measuring charges?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN : There also, no uniform rate is fixed because it varies according to the particular locality. Normally the rate is from 2 to 4 cash per measure.

MR. VARKALA K. MADHAVAN (*Chirayinkil cum Nedumangad*) : May I know the price of a gunny bag in the market at present?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN : I am unable to say that.

Factories for producing synthetic manures.

101. ***MR. VARKALA K. MADHAVAN** (*Chirayinkil cum Nedumangad*) : Will the Government be pleased to state whether they have decided to start a factory for producing synthetic manures?

MR. C. KUMARA DAS : Yes.

MR VARKALA K. MADHAVAN : May I know whether the Government have secured the necessary machinery for starting the factory?

MR. C. KUMARA DAS : That depends upon securing the necessary priority certificates.

MR. DOMINIC JOSEPH : May I know whether there are any other factories run under the direction or supervision of Government?

PRESIDENT : You mean manure factory?

MR. DOMINIC JOSEPH : Yes, Sir.

MR. C. KUMARA DAS : No other factories are run under the direction of Government.

MR. P. SIVARAMA PILLAI . May I know where these factories are proposed to be opened?

MR. C. KUMARA DAS : Near Kundara and Paliam (Kottayam).

PRESIDENT : As there is a legitimate curiosity on this matter, I might mention that negotiations have been proceeding for some time. Nobody in fact offered to undertake the production of fertilisers or synthetic manure. It was then considered that more advantageous offers in respect of the State's future would be secured if others who had already obtained priority certificates from the Government of India for the import of the necessary equipment were contacted. They have been so contacted and in the course of 15 or 20 days, a Travancore Limited Liability company will be floated with possibly a capital of about 30 lakhs of which the Government will take half the share.

Public Roads selected for construction.

102. ***MR. KOTTALIL P. ABRAHAM**: Will the Government be pleased to lay on the table a list of the public roads selected for construction for the next three years from 1118?

MR. I. C. CHACKO (*Chief Engineer, Roads, Irrigation and Miscellaneous*) : The information is available in the Public Works Department Budget for 1119 so far as roads already selected are concerned.

Pathway from the Vellamkulangara Temple to Elavanthara Punja Fields.

103. *MR. G. VELU PILLAI (*Karunagapalli cum Kartikapalli*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received any representation to divert the pathway from the Vellamkulangara temple to Elavanthara punja fields in Veeyapuram pakuthi, Kartikapalli taluk;

(*b*) if so, whether Government have sanctioned the same;

(*c*) whether land acquisition proceedings in connection with the same have been concluded;

(*d*) whether the amount necessary for acquisition has been paid by the parties concerned;

(*e*) whether any P. W. D. officer assessed the value of the land to be acquired and fixed it at Rs. 435; and

(*f*) if so, whether he is the proper authority to fix the land compensation?

MR. I. C CHACKO: (*a*) Yes.

(*b*) No.

(*c*) No.

(*d*) Not fully.

(*e*) No.

(*f*) Does not arise, in view of answer to (*e*)

Cloth.

104. * MR. G. JEBAMONY NADAR: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have taken steps to control the price of cloth; and

(*b*) whether merchants are selling at abnormally high prices even old stock?

MR. C. KUMARA DAS: The attention of the member is invited to the answer to question No. 102 at page 237 of the Proceedings of the Sri Mulam Assembly (Vol. XXI. No. 4.) dated 1-6-1943/18-10-1118.

Standard Cloth.

105. *MR. G. VELU PILLAI; Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether there is any scheme to introduce standard cloth in the State:

(*b*) if so, the details of the scheme; and

(*c*) whether the scheme has begun to work?

MR. C. KUMARA DAS: (*a*) A scheme is under consideration.

(*b*) Details have not been settled.

(*c*) This does not arise.

MR. G. VELU PILLAI: May I know when the scheme is proposed to be brought into being?

MR. C. KUMARA DAS: About the middle of August.

Lift Irrigation.

106. *MR. K. KUNJU PANICKAR (*Mavelikara cum Kunnathur*): Will the Government be pleased to state:

(a) whether the Lift Irrigation experimented in North Travancore with electric power is found to be successful; and

(b) if successful, why the system was not introduced into Central and South Travancore?

MR. I. C. CHACKO: (a) Yes.

(b) Due to the difficulty in getting materials for extending the electric transmission lines.

Appointments of Judges from the members of the Bar.

107. *MR. M. R. NARAYANA PILLAI (*Tiruvalla*): Will the Government be pleased to state whether they have received any representation from the Travancore Advocates' Association re: appointments of Judges from the members of the Bar?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI (*Legal Remembrancer to Government*): Yes.

Appointment of Judges.

108. *MR. G. VELU PILLAI: Will the Government be pleased to state whether they have got any representation from the Travancore Advocates' Association that in future 75 per cent of the appointments as District and Second Judges and 50 per cent of the appointments as High Court Judges should be made from the members of the Bar?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Yes.

MR. G. VELU PILLAI: May I know whether the Government have decided to do anything in the matter?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: The matter is under the consideration of Government.

MR. G. VELU PILLAI: May I know the existing rule with regard to the appointment of second judges?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: 50 per cent. is to be recruited from the Bar.

MR. G. VELU PILLAI: May I know whether that policy has been followed?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: As a matter of fact that rule seems to have been broken in favour of the members of the Bar, because I find that among the District Judges now, a large number has been recruited from the Bar.

MR. G. VELU PILLAI: Then, may I know, what does the member say with regard to the last three vacancies that arose in the department? Were they not filled by the departmental hands?

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: The last three vacancies cannot be isolated from the previous vacancies.

Construction of chambers for Advocates.

109. *MR. G. VELU PILLAI: Will the Government be pleased to state whether there is any proposal at present to construct chambers for Advocates near the new High Court Buildings at Vanchiyoor?

MR. I. C. CHACKO: The matter is under consideration.

Maruthuvamalai West Channel.

110. *MR. C. RAMASWAMY NADAR (*Tovala cum Agasiisvaram*): Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether any new paddy field conversions during the season waterable by the Maruthuvamalai West Channel are reported;

(*b*) whether the said unreported area is now being regularly fed by the channel;

(*c*) if so, whether previous approval of competent authority has been obtained by the officer concerned; and

(*d*) if not, what prompted the officer at the spot to supply water for the above?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) Yes—about 3 acres of land are reported to be converted.

(*b*) No.

(*c*) and (*d*) Do not arise in view of the answer to part (*b*).

Facilities for paddy cultivation.

111. *MR. C. RAMASWAMY NADAR: Will the Government be pleased to state:

(*a*) whether they have received any petition requesting the construction of a cross bar near Ammachar Koil Vilai in the ring channel of Chambukkulam in order to water the fields that are newly cleared for paddy cultivation on the southern side of the above village; and

(*b*) if so, the steps taken thereto?

MR. I. C. CHACKO: (*a*) Yes.

(*b*) The investigation *re*: the feasibility of constructing a cross-bar with the pipe line laid was conducted and on its being found feasible the necessary estimate has been called for.

QUESTION OF PRIVILEGE, RE: NEWSPAPER REPORTS OF THE PROCEEDINGS OF THE LEGISLATURE.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Before commencing the next item in the agenda, with your permission, Sir, I want to raise a question of privilege. The official version of a portion of the proceedings of this House dated the 24th July 1943 states as follows:

> "PRESIDENT: My point is this. I know that the honourable member takes great trouble to study these questions, and I am anxious to give him the utmost latitude. But there are certain courtesies of debate that should be preserved and I am so jealous, so solicitous, of the level of the debate here that nothing that is unmeaningly or maliciously censorious should be allowed: My sole idea is that a member who has got the promise of a good debater should not descend to the level of making unworthy insinuations when he can do so much better."

There is a version of this in the Malayala Rajyam of yesterday and it reads:

പ്രസിഡണ്ട്: 'എനിക്ക പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുവാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ വളരെ യത്നിക്കുന്നുണ്ടെന്ന എനിക്കറിയാം. പരമാവധി സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുവാൻ എനിക്ക താൽപ്പര്യമുണ്ട്. എന്നാൽ പാലിക്കേണ്ടതായി ചില വാദപ്രതിവാദമര്യാദകൾ ഉണ്ട്. ഈ സഭയിലെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ നിരർത്ഥകവും ദുരുദ്ദേശപരവുമായ ആരോപണങ്ങൾ കടന്നുകൂടരുതെന്ന എനിക്ക നിർബന്ധമുണ്ട്. നല്ല വാദപ്രതിവാദസമർത്ഥനായിത്തീരുന്നതിന കഴിവുള്ള ഒരു മെമ്പർ യോഗ്യമല്ലാത്ത വ്യംഗപ്രയോഗങ്ങളിലേക്ക ഇറങ്ങരുതെന്നു മാത്രമാണു എന്റെ ആശയം'

In the Kaumudi that came out last evening—Kaumudi is a daily paper and it is one of the most important papers in Travancore issued in Trivandrum—there is a very long version and what appears there does not conform to the official verison. This is the version.

"... ... അർത്ഥരഹിതമായും ദുരുദ്ദേശപരമായുമുള്ള ദോഷാരോപണങ്ങളിലേക്ക് അധഃപതിക്കാതെ അന്തസ്സായി സഭയിലെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടക്കണമെന്നുള്ള കാര്യത്തിലും എനിക്ക പ്രത്യേകമായി താല്പര്യവും നിർബന്ധവുമുണ്ട്.

Then further on in the same para in Kaumudi I find ....

"............... തനിക്ക, സമർത്ഥമായി കാര്യനിർവഹണം നടത്തുന്നുള്ള സന്ദർഭവും സൗകര്യവും ഉള്ളപ്പോൾ ഭംഗികെട്ട വക്രോക്തിപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ട കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന താഴ്ന്നനിലയിലേക്ക ഇടിഞ്ഞിറങ്ങരുതെന്ന എനിക്ക പറയുവാനുള്ളു.

In this connection I just want to make a humble statement also to you, Sir, and that is exaggerations and omissions are perhaps tolerable, but wilful and deliberate defamataion in the course of reporting should be checked in this country, a country where the percentage of higher education is so high. The public are really anxious to know what the honourable members, their representatives, do in the House.

Publication of reports falsely and irresponsibly must be condemned. Publishing an untrue version of the proceedings is one thing, and criticizing a member on his speech is another. As one who has had an illustrious career as a leading non-official both in the Province and at the Centre, I appeal to your high sense of the dignity of the House and to your sense of justice that you will be kind enough at least to direct the paper to publish my complaint made on the floor of this House against their reporting. I mention this here because insults by way of publishing such wrong versions of proceedings is offending the privilege of the House.

MR. S. NARAYANA PILLAI (*Quilon cum Kottarakara*): May I know the document from which the honourable member is reading?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: It is from a hand-written note prepared by Mr. M. R. Narayana Pillai. (Laughter.)

PRESIDENT: The honourable member was perfectly within his rights in bringing to the notice of the Chair any infringement of what may be regarded as the accuracy of reporting of the debates in this House. As is very well known, according to the history of the House of Commons, no reporter was allowed to take any note of the proceedings of the House of Commons, or the House of Lords, and during the last 700 years any report that is taken down is only by means of concession or courtesy. That is why when any member of the House of Commons or a member of the peerage does not want anybody to hear him, the moment that is stated, all the Press and visitors are cleared out.

The position is this. Newspapers have, as in the case of Judicial proceedings in Courts, got certain rights and obligations in regard to the reporting of the proceedings of the Legislature. I am glad that this opportunity has been afforded so that I may make the position clear. Just as in the case of reporting the proceedings of a court, they must either report it completely accurately or take the fullest responsibility for such compression as is undertaken, being in conformity with the spirit of the original. So likewise in the matter of reporting the proceedings of the Legislature of a country, the newspapers have a special responsibility to discharge, namely, that they should, as far as possible, report *in extenso* and accurately or if they compress, it should be done in order to convey the spirit of the debate and the remarks made in the course of the debate.

I have heard the passages read out by the honourable member, and I think the editor of the "Kerala Kaumudi" has not really adhered to the spirit of the debate. As this is not fully realised in this country as distinguished from western nations, I am only issuing this instruction to all editors of newspapers and reporters that in the reporting of the proceedings of the Legislature the report should be either verbatim or *in extenso* or if they compress them, it must be so compressed as to bring in the exact spirit of the original. Having said that, I hope honourable members of this House will realise that the ends of justice have been met.

DEMANDS FOR GRANTS—(*contd.*)

DEMAND II—LAND REVENUE—(*contd.*)

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, I have nothing to add to what I submitted yesterday in my humble endeavour to explain the purpose behind the land policy of the Government. I have only to conclude by requesting the honourable member Mr. Narayana Pillai to see whether he could find his way to withdraw the motion in the light of the circumstances explained by me.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: After hearing that most interesting speech, may I know from the honourable member who spoke for the Government whether the Government would be more lenient in the case of applications for registry of lands such as those belonging to family temples and Government poramboke lands?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: Sir, "Kavus" which are of a religious nature would not be assigned at all. It has all along been the policy of Government not to deal with such lands without consulting the Devaswom Commissioner. As regards lands attached to family temples I may state that, so long as they belong to private persons, Government would not interfere with them, nor would they permit any interference from others. Hence no special mention has to be made about private "Kavus", private temple properties etc. All public lands, however, whether 'Kavus' or other porambokes, will be retained as Government land in public interests.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether there are lands in Travancore registered to individuals and allowed to remain fallow?

MR. G. NARAYANAN TAMPI: There are some such instances; and Government are taking vigorous steps to bring under cultivation every square inch of land, especially in view of the present food situation.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESVARAN PILLAI: Sir, the general policy in regard to the assignment of Government lands has already been explained very fully by the Chair and I wish merely to add a few words with reference to one or two aspects of the matter. Whatever may have been the policy before 1932 in regard to the assignment of Government lands, the position has been clearly defined in 1935. I would refer honourable members to the rule dated the 19th April 1935, namely,

> "Unauthorised occupation of all Government lands is objectionable and is strictly prohibited, after the date of the issue of these rules. Such unauthorised occupation will not entitle the occupant to get the land registered in his name without sanction."

In other words, the policy of assigning lands mainly on the ground that there has been *bona fide* occupation or improvements have been completely reversed and a definite rule has been laid down in 1935. Notwithstanding that rule, questions arose as to the *bona fide* occupations prior to 1932, and mahazars were got prepared in many cases by influential people evidencing such occupation. In other words, such class of persons based their applications not on any legal rights because they could not have them under the new rules but on moral rights. These are comprised mainly of three categories. The first class of persons were those who had already large areas of registered lands and who had encroached upon other equally large areas selfishly. The second class of people were those who on the alleged ground of beneficial improvement, made similar applications for registry of further areas. The third class of persons belonged to the backward communities who encroached upon lands without permission. I would first deal with the first two classes of people. In their case, there has been some laxity in the past with regard to the interpretation of the term *bona fide.* Government accordingly issued an order in 1941 that it should be only in exceptional cases that the discretion should be exercised in favour of those who had encroached upon Government lands. The circular is dated 19th April 1941, and it reads thus:—

> "Government wish to make it clear that there should be no compunction with regard to the encroachments deliberately effected. No plea of length of time for which such encroachers were in occupation or of the absence of objection by the departments concerned could be accepted for the grant of any concession to the unauthorised occupants. Government expect that this policy of theirs would be clearly understood and acted upon in regard to the treatment of encroachments."

I hope the honourable members of this House would appreciate the spirit behind these rules and would not complain if they were enforced rather strictly. In the case, however, of the backward communities Government have throughout been more sympathetic. I might at once bring to the notice of this honourable House that up to the end of 1117 nearly 9,500 acres have been assigned to the backward communities and the Sachivottamapuram Colony itself is a standing example of what Government intend to do or can do in the direction of the uplift of backward communities. Nevertheless, there have been various unauthorised occupations by the members of backward communities as a result either of their own voluntary action or on behalf or at the instance of influential people behind who belonged to other communities and who used these people as a cover for acquisition of Government lands on concessional terms. Government do not wish to make an exception in the enforcement of the general rule merely because the unauthorised occupants belong to the backward communities. But in the case of *bona fide* occupation where improvements have been effected by the members of the backward community it will be ultimately registered in their favour. Government have and will continue to act sympathetically in their case. In other words Government have already ordered that in such cases while enforcing the rules against encroachment and

[Rajyasevapravina G. Paramesvaran Pillai]

eviction from encroachment, care will be taken to see that other suitable sites would be selected to offer in exchange and also facilities will be afforded for the occupation of those evicted from their holdings. The persons concerned, though they committed wrong are given a concession.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I know from the honourable member the point of time at which an occupation could be first treated as unauthorised.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: It was urged, Sir, that a man has encroached upon a certain land......

PRESIDENT: I may make the last point clear and also add my appeal to that of the Chief Secretary. The Government take the view that longer a man has been in occupation the more benefit he has enjoyed in the land and less right he has to continue on the land and therefore when it has been put to me I have definitely passed orders as mentioned by the Chief Secretary.

MR. N. NARAYANA KURUP: സർ, നെല്ലെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചും ആഹാരസാധനവിതരണം സംബന്ധിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്ന നിയന്ത്രണം ശരിയായിരുന്നില്ലെന്നും അതിൽ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ശരിയായും ന്യായമായും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം ഹാജരാക്കിയിട്ടുള്ളതു. എന്നാൽ ആ ജോലിക്കു് ഉത്തരവാദികളായിരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശേഷിക്കുറവാണു, നിയന്ത്രണക്കുറവിനു കാരണമെന്നർത്ഥമേയില്ല. പക്ഷെ പലഹാരത്തിന്റെ ഗുണം അറിയുന്നതു് അതാസ്വദിക്കുമ്പോഴാണല്ലൊ. അതുപോലെ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി ശരിയായിരുന്നോ എന്നു്. ൬ലക്ഷം ഏക്കറിൽ നിന്നും ൪൦ ലക്ഷംപറ നെല്ലാണ് സർക്കാരിനു വിലയ്ക്കുവാങ്ങാൻ സാധിച്ചതെന്നു അറിയുമ്പോൾ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്.

നെല്ലെടുപ്പിനുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളും നിശ്ചയിച്ച കോട്ടായും, വിളവനുസരിച്ചു് തിരുവിതാംകൂറിലെ സകലകർഷകനും അനുസരിക്കാവുന്നതായിരുന്നില്ലെന്നും തന്നെയല്ലാ അപ്രായോഗികവും നിയന്ത്രണരഹിതവുമായിരുന്നു. ആ പദ്ധതിയുടെ ദൂഷ്യംകൊണ്ടാണ് യാതൊരുനിയന്ത്രണംകൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചഫലം സിദ്ധിക്കാനിടയില്ലായിരുന്നെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്. നിശ്ചയിച്ച കോട്ടായുടെ കൂടുതലും കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്റെ കേവലം ൨൪ രൂപാ ശമ്പളക്കാരായ പാർവത്യകാരന്മാരുടെ അധികാരപ്രമത്തതയും വിളവിന്റെ ഇത്തവണത്തെകുറവും കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞവിളവെടുപ്പിനു് കർഷകൻ അനുഭവിച്ച നഷ്ടവും ദുരിതവും ബുദ്ധിമുട്ടും അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ഈമാതിരി അനിശ്ചിതമായ വിളവുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒരുപദ്ധതിനിശ്ചയിച്ചാൽ, ഏതു കർഷകനും ഒരുപോലെ അനുസരിക്കാവുന്നതും, ഏതുദ്യോഗസ്ഥനും വിവേചനാവകാശം കുറിയുന്നതും ഉപയോ

ഗിക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ലാത്തതും ആയിരിക്കണം. കഴിഞ്ഞനിയമസഭയിൽ ഏക്കറിനു പതിനഞ്ചുപറയിൽ കൂടാത്തഒരു പദ്ധതിയാലോചിച്ചു. ഗവർമ്മെൻറ് അതിനെ അവഗണിച്ച്, ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് വിപരീതമായും, എന്നാൽ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തണലിൽ നിന്നും പ്രായോഗികമല്ലാത്ത ഒരു കോട്ടാ നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ, നിയമം അനുസരിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ, വിളവുതന്നെ അധികാരികളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി എടുക്കേണ്ടതായിവന്നു. അതിനെത്തുടന്ന് കർഷകനു ഒരുപകുതിയിൽനിന്നും ആതാലൂക്കിലുള്ള ഇതരപകുതികളിലെയ്ക്കുപോലും നെല്ലും കററകളും സൌകൎയ്യാൎത്ഥം കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും നിരോധനമായി. ദിവാൻജിഅവർകൾ അങ്ങിനെ നിരോധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അനുഭവം മറിച്ചായിരുന്നു. വലിയകൃഷിക്കാർക്ക് ഒരുതാലൂക്കൽതന്നെ പലപകുതികളിലും രണ്ടോ മൂന്നോ താലൂക്കുകളിലും കൃഷിയുണ്ടു. എന്നാൽ സാധാരണ നെല്ലൊരുക്കുന്നതിൽ ഒരിടത്തുമാത്രമെ കളം കാണുകയുള്ളു. പാർവ്വത്യക്കാർ വന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ കൊയ്യാൻ തരമില്ലാതായിവന്നു. പകുതിയിൽ നിന്നും കളമിരിക്കുന്ന പകുതിയിലെയ്ക്കു കററയൊ നെല്ലൊ മാററാൻ അനുവാദത്തിന് തഹശീൽദാരെയൊ പേഷ്കാരെയൊ സമീപിക്കേണ്ടിവന്നു. കോട്ടാ കൂടുതൽ കൊണ്ടു പാർവ്വത്യകാരെ നെല്ലുഅളന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വന്നു. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ നെല്ലിൻെറ വിളവു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും കൊട്ടാ നിശ്ചയിക്കപ്പെടുക്കുന്നതിനും, പാർവ്വത്യകാരായിരുന്നു പരമാധികാരി. അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചാൽ ൫൦൦൦൦ വിളവുള്ളത് ൭൦൦ ആകും. ൭൦൦ വിളവ് ൫൦൦൦൦ ആകും എന്നനിലവന്നു. പാർവ്വത്യകാർകൊയ്യാൻ അനുവാദം തരുന്നതിനും, മെതിച്ചു തീരുന്നതനുസരിച്ചുവന്ന വിളവു എടുക്കുന്നതിനും എല്ലാകർഷകർക്കും വലിയ നഷ്ടംവന്നിട്ടുണ്ടു. പലകർഷർക്കും യജമാനനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ട് വലിയലാഭവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. പാർവ്വത്യകാരൻ വരാത്തതാമസംകൊണ്ടു മിഥുനം ൩൦ നു-വരെയായിട്ടും വിളവെടുപ്പു കഴിയാത്തസ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്., ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ വിളഞ്ഞനെല്ലും, വിളഞ്ഞതായി പാർവ്വത്യകാരന്മാർ റിപ്പോട്ടു കൊടുത്തനെല്ലും ആയി മൂന്ന്, രണ്ട് എന്ന ഒരു അനുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കും. പാർവ്വത്യകാരുടെ സേവയുണ്ടെങ്കിൽ ഉള്ള വിളവും കുറക്കാമെന്നും, കോട്ടാകൊടുക്കാൻപോലും വിളവില്ലെന്നന്യായേന കൊടുക്കാതിരിക്കാമെന്നും പാർവ്വത്യകാരുടെ കച്ചീട്ടിലുള്ളതുകഴിച്ച് അമിതവിലയ്ക്കു വററു ലാഭമുണ്ടാകാമെന്നു വന്നതിനാൽ പലനഷ്ടങ്ങളും കർഷകനും ഗവൺമെൻറിനും

[Mr. N. Narayana Kurup]

ഉണ്ടായി. പാർവത്യകാരന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ആയിരംപറ നിലമുടമസ്ഥന്മാർപോലും വിളവു അളവു കാണിക്കുന്നതിനുമുമ്പു ഉഴവുനടത്തിച്ചു വിളവിൽ നിന്നും കൂലിച്ചിലവു വഹിച്ചിട്ടു വീണ്ടും കൂലിച്ചിലവിനനുവദിക്കുന്ന നെല്ല് ലാഭപ്പെടുത്തി വിററു വരുന്നുണ്ട്. കുട്ടനാട്ടിൽതന്നെ ഒരേകാലത്ത് ഉദ്ദേശം പതിനായിരം കളങ്ങളിൽ വിളവ് പാകപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അപ്പോൾ പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ആയിടത്തു കാലാകാലത്തു പോകാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു പർച്ചേസിംഗ് ആഫീസർക്കോ, തഹസീൽദാർക്കോ ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കാനും സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇതിൽനിന്നെല്ലാം കേവലം ഒരു താഴ്ന്നയുദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനത്തിന് ഇടംകൊടുക്കുന്ന മാതിരിയുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിച്ചതാണു, കുഴപ്പമെന്ന് ആക്കും ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആദ്യം നിയമസമിതിയിൽ കൂട്ടമായി പറഞ്ഞ ഏക്കറിനു ൧൫ എന്നുള്ള കോട്ടാ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ വിവേചനാധികാരത്തിന് ആവശ്യമേ വരികയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയതിന്റെ മൂന്നിരട്ടി നെല്ല് കിട്ടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അടുത്ത വിളവെടുപ്പിന് പുതിയ ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിച്ചതായി അറിയുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞ വിളവെടുപ്പിനു നിശ്ചയിച്ച പദ്ധതിയെക്കാൾ മെച്ചമാണോ എന്നും, അതിലും പഴയ പാർവത്യകാരുടെ വിവേചനാധികാരം സർവഥാ ചെലുത്തേണ്ടതായി വരുമോ എന്നും, വീണ്ടും കുഴപ്പവും അനിയന്ത്രണവും കർഷകനു ബുദ്ധിമുട്ടും നഷ്ടവും വരുമോ എന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഗവർമ്മെൻറുത്തരവ് ഏതാണ്ടു ഇപ്രകാരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. "അടുത്ത വിളവെടുപ്പിനുള്ള പദ്ധതിയെപ്പററി ഉപദേശക സമിതിയുമായാലോചിച്ചതിൽ, അതു വിളവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരിക്കണമെന്നും, വിളവ് സെററിൽമെൻറു ചാർട്ടത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അറിയേണ്ടതാണെന്നും, എന്നാൽ സംശയമുള്ള നിലങ്ങളിലെ വിളവു സംബന്ധിച്ച്, കീഴ് ജീവനക്കാരോ അസ്സസ്സർമാരോ വയലുകൾ പരിശോധിച്ചറിയണമെന്നും, വയലിന്റെ തരവ്യത്യാസംകൊണ്ടോ വിതച്ചവിത്തിന്റെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടോ ടെനുവറിന്റെ സ്വഭാവംകൊണ്ടോ ചിലർക്ക് അന്യായമായ ലാഭവും, ചിലർക്കു നഷ്ടവും, സങ്കടവും, വരാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, വിളവു കുറവുള്ളിടത്തു സ്ഥലപരിശോധനചെയ്തു കോട്ട നിശ്ചയിക്കണമെന്നും അല്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ സെററിൽമെൻറു

പാട്ടം അടിസ്ഥാനമാക്കി കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കണമെന്നും, ഏതു നിലയിലും ആവശ്യം കഴിഞ്ഞധികമുള്ളതു വിലയ്ക്കു എടുക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കയുണ്ടായി. ”

ഈ പദ്ധതി കഴിഞ്ഞ വിളവെടുപ്പുപദ്ധതിയേക്കാൾ ഒട്ടും മെച്ചമല്ല. താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ വിവേചനാധികാരം പൊതുവേ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു പദ്ധതിയാണെന്നും, ഏതുവിധ പരിശോധനയും നിയന്ത്രണവും ഫലപ്രദമാകാൻ തരമില്ലാത്തതാണെന്നുമാണെന്റെ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ പദ്ധതിയും വിളവിനെയും ഏക്കറിനേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയതായിരുന്നു. കോട്ടാത്തുകയുടെ കൂടുതൽകൊണ്ടു്, വിളവിൽനിന്നും കൊടുക്കാൻ തരമില്ലാതെ വന്നതിനാൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരനെ വിളവു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നതിനാൽ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായി.

സെററിൽമെൻറുകാലത്തും, ഉദ്യോഗലോകം ഹരിശ്ചന്ദ്രന്മാരല്ലായിരുന്നു. അവർ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടു ഒന്നാംതരം നിലങ്ങൾ, നാലാംതരമായും, നാലാംതരം ഒന്നാംതരമായും രേഖയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിളവു തിട്ടപ്പെടുത്തിയാലും കർഷകന്നു സരിക്കാൻ തരമില്ലാതെവരും. കാലദൈർഘ്യവും കാലാവസ്ഥാഭേദവും കൊണ്ടു് അന്നത്തെ ആറുപാട്ടമുള്ള ഒന്നാംതരം നിലങ്ങൾ ഇന്നു് മൂന്നു വിളവു കിട്ടാതേയും, നാലും അഞ്ചും തരങ്ങൾ ഒന്നാംതരങ്ങളായി കൂടുതൽ വിളവുള്ളവയായും വരാം. അവിടെയും താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടു. എല്ലാസ്ഥലത്തും ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വരികയും, ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് എല്ലായിടത്തും വിളവുസമയത്തു പോകാൻ ജോലിക്കൂടുതൽകൊണ്ടു സാധിക്കാതെയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ചിറയിൻകീഴിൽ നാവായിക്കുളത്തുള്ള എല്ലാ നിലങ്ങളിൽ സെററിൽമെൻറു പാട്ടം മൂന്നു പറയും നാലുപറയുമാണ്. വിളവുതന്നെ മൂന്നിൽ കൂടുന്നില്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ കണക്കുകൊണ്ടറിയാം. അവിടെത്തന്നെ ഏഴും എട്ടും മേനി വിളയുന്നിടത്തു് സെററിൽമെൻറു പാട്ടം ആറും ഏഴും പറയാണ്. കൃഷിച്ചിലവും ആഹാരാവശ്യവും കഴിഞ്ഞു മിച്ചവും കാണുകയില്ല. ഇപ്രകാരം എല്ലായിടത്തും താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ വിവേചനാധികാരം ഉപയോഗിച്ചു നെല്ലെടുക്കാനേ തരമുള്ളു. അപ്പോൾ, പഴയപടി അഞ്ചുറു പറ വിളയുന്നതു് ഇരുന്നൂറാക്കി കോട്ടാ എടുക്കാതിരിക്കാനും വിളവില്ലാത്തിടത്തു കോട്ടാവാങ്ങാൻ നിർബന്ധിക്കാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്നു സാധിക്കും.

[Mr. N. Narayana Kurup.]

അഴിമതിയും അനീതിയും കഴപ്പവും നഷ്ടവും കർഷകനും സർക്കാരിനും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരും. അതിനാൽ ഏതു വിളവിലും ഏതു കൃഷിക്കാരനും അനുസരിക്കാവുന്ന ഒരു കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കയും ചിലവു കഴിച്ചു കൂടുതൽ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിക്കണം. അങ്ങിനെയായാൽ താഴ്ന്ന ശമ്പളക്കാരന്റെ വിവേചനാധികാരം പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല. അസാധാരണ സംഭവങ്ങളാൽ ആ തോതും അനുസരിക്കാൻപാടില്ലാതെ വരുന്ന വയലുകൾ ദുർല്ലഭമേ കാണുകയുള്ളു. അവിടെ ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനതന്നെ നേരിട്ടുപോയി കോട്ടാ നിശ്ചയിക്കാനും സാധിക്കും.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: പിന്നെ ഏതു പദ്ധതി കൊള്ളാമെന്നാണ് മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. N. NARAYANA KURUP: അതു ഗവണ്മെന്റും നിയമസഭയും ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ടതാണ്.

MR. K. DOMINIC JOSEPH: ഡിസ്ക്രീഷൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടെന്നാണൊ മെമ്പരുടെ അഭിപ്രായം?

MR. N. NARAYANA KURUP: ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്റെ സ്നേഹിതൻ മനസ്സിലാക്കാതെ ചോദ്യം ചോദിച്ചതിൽ ഞാൻ മനസ്താപിക്കുന്നു. നിവൃത്തിയുള്ളടത്തോളം, പൊതുവെ ഡിസ്ക്രീഷൻ ഉപയോഗിക്കേണ്ടാത്ത ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കണമെന്നേ ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടൊള്ളു. കൃഷിക്കാക്കു സാമാന്യരീതിയുള്ള വിളവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പൊതുവെ അനുസരിക്കാവുന്ന ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതു വേണമെന്നേ ഞാൻ പറഞ്ഞതിനർത്ഥമുള്ളു. ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ച പദ്ധതി ഇവിടെ പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. അതു കുട്ടനാട്ടിലെ വലുതും ചെറുതുമായ ഉദ്ദേശം ൨൩൦ കർഷകരുടെ യോഗത്തിൽ മുൻപു ചെയ്ത ഒരു തീരുമാനത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് എനിക്കുള്ള അറിവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും പറയുന്നതാണ്. തന്നാണ്ടിൽ കൃഷിയില്ലാതെ വരുന്ന ചുരുങ്ങിയ വിസ്തീർണ്ണം നീക്കിയാൽ ഉദ്ദേശം ൩ ലക്ഷം ഏക്കറിൽ രണ്ടിൽ കൃഷിയുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെന്റു കണക്ക് വിശദപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ ഉദ്ദേശം പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷംപറ നിലം ഒരുപ്പൂനിലങ്ങളാണ്. ആയതിനു ജന്മിയും പാട്ടക്കാരനും കൂടി ഏക്കറിനു പന്ത്രണ്ടുപറ നെല്ലു തരണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരും വിഷമിക്കയില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായം കൂടാതെ തരികയും ചെയ്യും. ശേഷിച്ച

൪൮ ലക്ഷപ്പറനിലവും ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളാണ്. ഓരോകൃഷിക്കും ജന്മിയും പാട്ടക്കാരനും കൂടി മുക്കാൽ പറ നെല്ല് തരേണ്ട വിധത്തിൽ ഏക്കറിനു ൫൭ പറ നെല്ല് നിശ്ചയിച്ചാൽ എല്ലാവരും സന്തോഷം തന്നെ തായിരിക്കും. ഇതിനും പുറമേ, സകല കേട്ടായും ചിലവും കഴിഞ്ഞ് പതിനായിരം മുതൽ ഒരു ലക്ഷം വരെ അധികമുള്ള ഉദ്ദേശം ൨൦൦ ജന്മികളേയും പാട്ടക്കാരേയും ഈ നാട്ടിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിൻ നിന്നും ശരാശരി പതിനായിരപ്പറ നെല്ലും എടുക്കാൻ സാധിക്കും. ഇതു കൂടാതെ ൭൦൦ പറ മുതൽ ൫൦൦൦ പറവരെ കൂടുതൽ തരാവുന്ന ഇടത്തരം ജന്മികളും കൃഷിക്കാരും ഈ നാട്ടിലുണ്ട്. മേൽ പറഞ്ഞ തോതിൽ, ഒരുപ്പൂ നിലങ്ങളിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശം ൫൪൪൦൦൦൦ പറ നെല്ലും ഇരുപ്പൂനിലങ്ങളിൽ നിന്നും ൭൨ ലക്ഷപ്പറ നെല്ലും ജന്മികരം വലുതും ചെറുതും ആയ കൃഷിക്കാർ ഇവരിൽ നിന്നും ൨൫ ലക്ഷപ്പറ നെല്ലും ഉൾപ്പെടെ ഉദ്ദേശം ൫൦൮ ലക്ഷപ്പറ നെല്ല് വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കാൻ ഒരു സ്ഥലവിഭാഗവും ഇന്നത്തെ പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരം ഒഴിവാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കിട്ടുന്നതാണ്. പുതിയ പദ്ധതിപ്രകാരവും ൫൦൪ ലക്ഷപ്പറനെല്ലേ കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്ന് ഗവൺമെൻറിൽ നിന്നും വിശദീകരിക്കയുമുണ്ടായി.

MR. K. DOMINIC JOSEPH : കൂടുതൽ വിളവുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും എടുക്കുന്നതുപോലെ വിളവു തീരെയില്ലാത്ത സ്ഥലത്തുനിന്നും എടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്.

MR. N. NARAYANA KURUP : പിന്നെയും എൻെറ സ്നേഹിതൻ ചോദിക്കുന്നത് അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെയാണ്. അധികമുള്ള നെല്ല് മുഴുവൻ എടുക്കാൻ ഗവൺമെൻറിനധികാരമുണ്ട്. എല്ലാകർഷകനും അനുസരിക്കാവുന്ന കോട്ട നിശ്ചയിച്ചാൽ യാതൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല. ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ച കോട്ട അനുസരിക്കത്തക്ക വിളവില്ലാത്ത സ്ഥലം വളരെ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ. വിളവു കൂടുതലുള്ളവർ കോട്ടാകഴിഞ്ഞു അവരുടെ ചിലവിനുള്ളതു കഴിച്ചുള്ള ബാക്കി കൂടിതരണം. വിളവുകുറഞ്ഞേടത്തു നിന്നും കോട്ടാ മാത്രം എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈരീതിയിലായാൽ, കൊയ്യുന്നസമയത്ത്, അനുവാദത്തിനോ, കററയോ നെല്ലോ ഒരു താലൂക്കിൽ സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലത്തു മാററുന്നതിനനുവാദത്തിനൊ, വിളവ് ഓരോസമയത്തും ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട ബുദ്ധിമുട്ടോ നഷ്ടമൊ കർഷകനുണ്ടാകയില്ല. ഈ കോട്ടകളെല്ലാം കർഷകൻ സർക്കാർ നിർദ്ദേശിക്കുന്നിടത്ത് അവരുടെ ചിലവിൽ അളന്നേല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അപ്പോഴും കൂടുതൽ

[Mr. N. Narayana Kurup.]

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളച്ചെലവോ, നെല്ല് അളന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ചെലവോ ഗവൺമെൻറു വഹിക്കേണ്ടതായോ ആ ചെലവ്, സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കേണ്ട വിലയിൽ കൂട്ടേണ്ടതായോ വരുന്നതല്ല. ഇതിനും പുറമെ, കർഷകൻ നല്ലനെല്ലായി ഉണക്കും കുറവും തീർത്ത് കർഷകർ അളക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴുള്ള നെല്ലു പരിശോധിച്ചാൽ ഉണക്കില്ലാതെയും ധാരാളം പതിരുചേർന്നും കാണുന്നു.

ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ച പദ്ധതിയെപ്പററി ഉപദേശകസമിതി ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണെൻെറ അഭിപ്രായം. ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ചൂട്ടുപാത്രത്തിൽനിന്നും അടുപ്പിലേയ്ക്കു ചാടുന്ന തരത്തിലുള്ള പുതിയ പദ്ധതിയെ അവർ അനുകൂലിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഇതിനും പുറമെ, സെററിൽമെൻറുകാലത്തെ അധികനിലങ്ങളും ഇന്നു പുരയിടങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പററി തരം തിരിച്ച് ലിസ്ററു വരുത്തുന്നില്ലെന്നും, പുരയിടമാക്കിയവർ അപേക്ഷകൊടുത്തു വിവരം ധരിപ്പിച്ച്, ഒഴിവാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതായറിയുന്നു. അതിനും കർഷകൻ ബുദ്ധിമുട്ടും നഷ്ടവും സഹിച്ച് അധികാരികളുടെ പടിക്കൽ നില്ക്കണമെന്നുവന്നാൽ സങ്കടമാണ്.

പുതിയ പദ്ധതിയുടെ അപ്രായോഗികതയും കർഷനുണ്ടാകാവുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടപ്പാടും വിശദീകരിച്ച്, ഏററവും ഫലപ്രദമായുള്ളതും താഴ്ന്നജീവനക്കാരുടെ ഡിസ്ക്രീഷൻ നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്നതുമായ ഒരു പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു മാത്രമെ എൻെറ ഉപക്ഷേപംകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളു.

MR. C. M. JOSEPH (*Changanacherry*): സർ, ഇതു് ഏററവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നമായതുകൊണ്ടു ഇതിനെപ്പററി രണ്ടുവാക്കു പറയേണ്ടതു് എൻെറ ചുമതലയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഗവൺമെൻറ് സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് നെല്ലുവിതരണപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയതു്. പക്ഷെ ഗവൺമെൻറ് ഇതുവരെ ഈ കാര്യത്തിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഗവൺമെൻറു നല്ല ഉദ്ദേശത്തിൽ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ പദ്ധതികളും നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതു് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ്. വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വഴിയല്ലാതെ അതിനെ നടപ്പിൽവരുത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് പലരും പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം എനിക്കു ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പ്രത്യേകം കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഗവൺമെ

ൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് ജനങ്ങളെപ്പററിയോ ജനപ്രതിനിധികളെപ്പററിയോ ലവലേശം വിശ്വാസം ഇല്ലാതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ജനങ്ങളെന്ന് വച്ചാൽ ഗവണ്മെൻറിനെ ദൂഷണംചെയ്യുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കുമെന്നാണ് സാധാരണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ബോദ്ധ്യം. എന്നാൽ പരമാർത്ഥം അങ്ങനെയല്ല. ഗവണ്മെൻറുമായിട്ടു സഹകരിച്ച്, ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നേരിടുന്ന പ്രയാസങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിന് എന്തെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടോ അവയെ ആരായുകയും അവരെ സഹായിക്കയും അവരോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള ജനങ്ങൾ ഓരോ ദിക്കുകളിലും ധാരാളം ഉണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരെ കണ്ടുപിടിക്കുകയോ സക്കീട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ അവരെ അന്വേഷിക്കുകയോ നെല്ലുവിതരണപദ്ധതികൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച് അവരുമായിട്ട് ആലോചിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ സംഗതി എന്തോ രഹസ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി എന്നാണ് അവർ കരുതുന്നത്. തീർച്ചയായിട്ടും അവർക്കു നേരിടുന്ന എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളിലും പ്രവൃത്തികളിലും അവരെ സഹായിക്കാൻ ജനപ്രതിനിധികൾ തയാറാണ്. ഉദാഹരണമായി ഞങ്ങളുടെ താലൂക്കിൽ ഈ അരിവിതരണം സംബന്ധിച്ച് പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പരാതികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഞാൻ ഈ വിവരം സ്ഥലം തഹശീൽദാരോട് അറിയിക്കുകയും ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ട അന്വേഷണം ജനപ്രതിനിധികളെ കൂട്ടിവച്ച് നടത്തി പരാതിക്കാരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്രകാരം ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എൻെറ ചെലവിന്മേൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി സഞ്ചരിക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സംഗതികൾ ഒന്നും നടന്നില്ല. കൂടാതെ ഓരോ പകുതികളിലും താലൂക്കുകളിലും കമ്മിററികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാനും ഏതോ ചില കമ്മിററികളിലെ ഒരു മെമ്പറാണെന്ന് തഹശീൽദാർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഈ കമ്മിററികൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ അവരോട് ആലോചിച്ചു വേണ്ടതു് ചെയ്യുന്നില്ല. പാർവത്യകാരന്മാരും തഹശീൽദാരുംകൂടി നിശ്ചയിക്കുന്ന സംഗതികളാണു നടപ്പിൽ വരുന്നതു്. ഇതു പരിതാപകരമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ്. കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ പതിരു് താറാവിനു് കൊടുക്കുന്നതിനായി സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്ന ഒരു പതിവുണ്ട്. ഈ നെല്ലുവിതരണം വന്നതോടുകൂടി പതിരു് എങ്ങും കാണാതെയായി. നെല്ലിനെപോലെ പതിരിനും വില കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും വിതരണം ചെയ്യുന്ന നെല്ലിൽ

[Mr. C. M. Joseph]

കുറെ നെല്ല് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് ഈ സഭ മുമ്പാകെ കാണിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ സാധിച്ചില്ല. അളവിലും വളരെ കുറവുണ്ടാകുന്നു. കൊടുക്കുന്നതായ നെല്ലിൽ പകുതി പതിരും പകുതി മണലുമാണ്. വേറൊരു സംഗതി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ളത് എന്തെന്നാൽ ഓരോ പകുതിയിലും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തഹശീൽദാരന്മാർ അവരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമുള്ള ചില കച്ചവടക്കാരെയാണ് ഏല്പിക്കുന്നത്. ഇപ്രകാരം കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതിന് പലരും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ രഹസ്യമെന്താണെന്ന് അറിയുന്നില്ല. അമിതാദായം അവർ എടുക്കുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം. ആഹാരസാധനമില്ലാതെ ജനങ്ങൾ മരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇപ്രകാരം ജനദ്രോഹം ചെയ്യുന്നവർക്ക് വിതരണം ചെയ്യാൻ അനുവാദം കൊടുക്കരുത്. ഓരോ കരകളിൽനിന്നും ന്യായസ്ഥന്മാരായ നേതാക്കന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ വിതരണം ചെയ്യാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തണം.

PRESIDENT The honourable member knows perfectly that that was the intention of Government and that it was for that purpose that local committees were sought to be created. Whether they are functioning adequately or not, is a matter for discusson.

MR. JANARDANAN NAIR One question

PRESIDENT : You see you have not been able to persuade your friend to yield.

MR. C. M. JOSEPH: കമ്മിറ്റികൾ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം ആദായം എടുക്കാത്തവരെ കണ്ടുപിടിച്ചു വിതരണം നടത്താൻ അവരെ ഏല്പിക്കുന്നതായാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശം യഥാർത്ഥത്തിൽ സാധിച്ചു എന്നു ഗവണ്മെന്റിനു കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു വകയുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭാവത്തോടുകൂടി ജനപ്രതിനിധികൾ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കും. ജനപ്രതിനിധികളെപ്പോലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ജനങ്ങളോടു അനുഭാവമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. കുറേക്കാലത്തിനു മുമ്പ് മുൻസിപ്പാലിറ്റികൾ മുഖാന്തരം വിതരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ പരാതികൾക്കു സ്വല്പം കുറവുണ്ടായിരുന്നു.

PRESIDENT : I remember that when the municipalities were distributing rice, I used to get as many complaints as I receive now.

MR. C. M. JOSEPH : വിതരണം സംബന്ധിച്ചു മേൽനോട്ടത്തിനായി ജനപ്രതിനിധികളെ നിയമിക്കണം.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR: ഏതെങ്കിലും കമ്മിററിയിലുള്ള ഏതെങ്കിലും മെമ്പറന്മാർ വേറെ വല്ലവരുടേയും പേരുവെച്ചു അവർ മുഖാന്തരം കച്ചവടം ചെയ്തു ലാഭമെടുക്കുന്നതായി മെമ്പർക്കറിയാമോ?

MR. C. M. JOSEPH; അങ്ങനെ വല്ല സ്ഥലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്റെ സ്ഥലത്തു എന്റെ അറിവിൽ അങ്ങനെ ഒന്നുമില്ല.

ഗവൺമെന്റു വിതരണകാര്യത്തിൽ വേണ്ട ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. KANNANTHODATHU JANARDANAN NAIR: I support the motion. My knowledge of the world of 1118 is only for four or five days. Therefore if there is anything inaccurate in my observation, I am confident that my colleagues on the right and on the left will kindly excuse me.

During the past one week I was travelling from one end of the State to the other and during my travel I could see some aspects of this question of distribution of foodstuffs. The first thing that I want to impress upon this House is in regard to the price that prevails at present. The price put down by Government is, on one side below 8 annas, while the prevalent prices are something more than a rupee invariably. I can assure you that in Nanjinad, which is the granary of Travancore, the price is just more than a rupee. In Neyyattinkara it is about Rs. 1 1/2 and no where in the State is it below a rupee per measure. I do not blame the officers who are entrusted with the task of distribution. What I want to impress upon the Food Grains Purchasing Officer and the Controller is that the whole system as at present practised, was done probably on a miscalculation of one or two salient points which were not very prominently considered. One is the fact that the price of an article of food, especially where it is also a money crop cannot be controlled when the price of other necessaries of life cannot be controlled. For example, I will take the case of Nanjinad, which is the granary of Travancore. There paddy is a food crop, as well as a money crop. If one has to send a child to school, if one has to purchase medicines, if one has to purchase clothes for himself, he has to sell his paddy. As such when the price of other commodities cannot be controlled and when it remains at a height to which it has shot up, it will be practically impossible to control the price of paddy alone; to keep it at the rate the Government has prescribed without considering this aspect.

Then I want to go into another problem. That is the distribution as it is at present carried on. It is done in one way in urban parts and in another way in rural parts. When people in the municipalities get to some extent adequate quota of rice, the rural areas do not get more

[Mr. Kannanthodathu Janardanan Nair.]

than one nazhi or half a nazhi of rice per head per week, sometimes once in two weeks and in certain cases, once in a month. Nobody can get on without food. Why should such a distinction be maintained between the rural population and the urban population, the officials and the non-officials. It is bad justice to starve the rural population in contrast to the urban population, when it is remembered that it is the rural population who produce for the urban population. That is the situation as it exists on the one hand. On the other, there are people, for example, estate-owners of Travancore who are prepared to purchase paddy at high prices and hoard it. The price of paddy has thus gone as high as Rs. 80 per bag in some cases. There were no Government or private depots for the sale of rice or paddy for two months from Edavom and even when they are offered they are not adequate. So the rural population had to take recourse to black markets and purchase paddy at the rates fixed by the estate owners in their frantic competition of purchase, in their necessity to procure adequate foodmaterials for their subsistance. My friend, Mr. Joseph was speaking about the committees that were organized to grapple with the problems of control and distribution. Sir, I can, without any hesitation, say from here that if at all in some rare cases any committees have been convened by some enterprising Tahsildar or Division Peishkar, those committees have not in any way contributed to the success of the food control and distribution work in the state. There were also allegations that some of the members of the committees took that opportunity to indulge in clandistine sales and other vagaries.

To add to these things, every province and every state is going ahead to create water-tight compartments between one state and another and between one province and another. If one state or province does not give permits for the transport of some food grain from that state or province, to another state or province, other states and provinces will begin to reciprocate in equal measure and prohibit such articles from their provinces or states from entering other provinces or states. That also I feel Sir, has contributed to a great extent, towards the failure of the control system. The only remedy that I can, at present, think of is a complete nationalisation of all the supplies and distributions, I mean by that that Government should take hold of all the rice and paddy produced in the state, allowing the growers what is just enough for wages, and seeds, and then distribute the whole on a ration card basis, not on a differential basis as is at present done, as between officials and non-officials and as between urban and rural population. With these words, I support the motion.

MR. K. P. KOCHUKORATHARAKAN : സർ, നെല്ല് എടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് ഗവൺമെൻറ് ഇപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം ശരിയാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. വസ്തുവിൻെറ തരം അനുസരിച്ച് നെല്ല് എടുക്കുക എന്നുള്ളതു് ന്യായമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറ് ഇപ്രകാരം നെല്ല് എടുക്കുന്നതിൽ കീഴ്ഉദ്യോഗ

സ്ഥന്മാരായ പ്രവൃത്തികാരന്മാക്കും മററും ഡിസ്ക്രിഷൻ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സന്ദർഭം ഒരിക്കലും കൊടുക്കരുത് എന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത്. അതു കർഷകരുടെ മേൽ കൈയേററം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുക ആയിരിക്കും. അടുത്തതായി എനിക്ക് ബ്ലാക്ക് മാക്കററിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് പറയുവാനുള്ളത്. സാധാരണയായി നെല്ലിനെ ഒരു കൊല്ലത്തിൽകവിഞ്ഞു ചീത്തയാകാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്ക് ഒരാൾ കുറെ നെല്ലും അരിയും വണ്ടിയിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നപക്ഷം, അവന് അതിനുള്ള കൺട്രോൾവില കൊടുക്കുന്നു. അതിൽ അവനു വലിയ നഷ്ടം വരാനില്ല. അതുവരെയുള്ള വാഹനക്കൂലി മാത്രമേ നഷ്ടമാകുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് ബ്ലാക്ക്മാർക്കററ് തുടരുകയല്ലാതെ നിൽക്കാൻ വഴിയില്ല.

RAJYASEVAPRAVINA G. PARAMESWARAN PILLAI: ഇപ്രകാരം കൊണ്ടുപോകുന്ന നെല്ല് മുഴുവൻ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും കണ്ടെടുക്കുന്നതിനു തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : സർ, ഇപ്രകാരം നെല്ലും അരിയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന വാഹനങ്ങളെക്കൂടെ ഗവണ്മെൻറ് സീസ്സ് ചെയ്യണം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. അപ്രകാരമായാൽ വാഹനഉടമസ്ഥന്മാർ ഇതിലേക്ക് ഒരുമ്പെടുകയില്ല. അനീതി കുറയുകയും ചെയ്യും. ട്രാൻസ്പോർട്ട നിന്നാൽ ബ്ലാക്ക്മാക്കററ് നിൽക്കും, ബ്ലാക്ക്മാർക്കററ് നിന്നാൽ നാട്ടിലുള്ള നെല്ല് ഗവണ്മെൻറിനുതന്നെ കിട്ടും. അയൽപക്കത്തുള്ളവൻ അല്പം വല്ലതും കൊടുത്താലും അതു ക്ഷന്തവ്യവുമാണു. ഗവണ്മെൻറ് ബ്ലാക്ക്മാർക്കററിനെ ശക്തിയായി നിയന്ത്രിക്കണം. നെല്ലെടുപ്പ് സംബന്ധിച്ച് കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുസരിക്കേണ്ട പല സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പല സർക്കുലർകളും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അയച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കു അറിവുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവകൾ അറിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അനാവശ്യമാണ് കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് വേണ്ടതുഉടനെ ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. M. MACKAR PILLAI : സർ. ഇപ്പോൾ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന നെല്ലെടുപ്പ് പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും ഒരു ദോഷവുമില്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തിൻെറയും രീതിയനുസരിച്ചാണ് കണ്ടെഴുത്തിൽ നിലങ്ങൾക്ക് പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആർക്കും ഒരു പരാതിക്കും

[Mr. M. Mackar Pillai]

അവകാശമില്ല. ആലുവാ പകുതിയിൽ ഇപ്പോൾ വലിയ കൃഷിക്കാർ ആണെങ്കിൽ അവരവരുടെ അറകളിൽതന്നെയാണു നെല്ലിട്ടു സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അവരിൽനിന്നാണു കരക്കമ്മേററിക്കാർക്കു നെല്ലു വിതരണം ചെയ്യാനായി കൊടുക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു നെല്ലു നല്ലതായിതന്നെ ഇരിക്കും. എന്നു മാത്രമല്ല കൂലിച്ചിലവുകളും മററും കുറയുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ എനിക്കു വീണ്ടും പറയുവാനുള്ളതു കണ്ടെഴുത്തു അനുസരിച്ചു നെല്ലു എടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ആർക്കും യാതൊരു നഷ്ടവും വരാനില്ല എന്നാണു്. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ മലവെള്ളം ഇറങ്ങി കൃഷി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു വരാം. വിരിപ്പുനിലങ്ങളാകുമ്പോൾ ഒരു തവണ നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ അടുത്തതവണയെങ്കിലും ശരിയായ വിളവു കിട്ടാതെയിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോഴത്തെ പദ്ധതി വളരെ നല്ലതാണെന്നാണു ഞാൻ വീണ്ടും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.

MR. K. S. SEBASTIAN: Sir, I wish to speak in favour of the motion. I will begin with a story. There was once an old country Asan under the Gurukula system. He used to be paid for his services in paddy at the time of each harvest by his students. On one such occasion, some of his students thought of a clever plan. He had on the whole 100 students under his care in the school. On one occasion, a clever boy thought for himself like this. There are 99 other boys along with me in the school and so this time I would take one para of chaff for the Asan and mix it with the 99 paras of paddy, which will be brought by my school-mates and so it will pass undetected by the Asan. By a strange coincidence the other 99 boys who are also as clever as this boy thought of the same plan. So much so, on that momentous day when the paddy was to be collected, all these boys came to the poor old Asan with 100 paras of chaff. Then, finding that his own faithful students had so treacherously deceived him, the Asan began to curse and flog the students.

PRESIDENT: The Government also will be doing it up to a point

MR. K. S. SEBASTIAN: The experience of Mr. Damodaran Asan in the collection of paddy is certainly not so bad as that of the old country Asan referred to in the story. Not all the Proverthicars are such bad boys. Of course there have been some dangerous subordinates and they have been very severely dealt with by the Government. I do congratulate the Government for the deterrent steps taken by them in time.

A word about the distribution system that is going on in our locality. There is truth in all that has been uttered by the honourable member Mr. C. M. Joseph. We, the elected representatives of Changanacherry constituency have to account to the people there in regard to the food problem as well as other problems. The elected representatives are never consulted by the revenue authorities and it is a lament-

able fact there are cases where the revenue officers join themselves with the merchants and carry on business and recommend for the issue of wholesale licenses. Stationery merchants and rubber merchants are being suddenly transformed into rice merchants and are trying to do the distribution of rice. Several people have approached me for recommendations for procuring licenses of this character. I do not understand why these capitalists should enter into this new business, unless it be that they could make a huge profit by exploiting the starving masses of the country.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, നെല്ല് എടുക്കണം; എടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മൂന്നാണ്. ഏക്കറിനു ഇത്ര, വിളവിനു ഇത്ര, സെററിൽമെൻറു പാട്ടപ്രകാരം ഇത്ര, ഇതിൽ വിളവിനു ഇത്രയെന്നുള്ളതു് അത്ര ശരിയായ മാർഗ്ഗമല്ല. ഏക്കറിനു ഇത്രയെന്നുള്ളതു് തികച്ചും അപ്രയോഗികവും എത്ര ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു് പ്രവർത്തിച്ചാലും അപജയവുമായ ഒന്നാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഗവൺമെൻറു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സെററിൽമെൻറു പാട്ടപ്രകാരം നെല്ലു് എടുക്കുകയല്ലാതെ വേറെയാതൊരു പോംവഴിയുമില്ലാ. ആക്ഷേപം കുറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ ആക്ഷേപകരമായ മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നന്നല്ല. മേൽപറഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ആക്ഷേപം കുറഞ്ഞതു് സെററിൽമെൻറു പാട്ടപ്രകാരം നെല്ലു എടുക്കുകയെന്നുള്ളതാണ്. അവിടെ ഒരു ഒററ തെററു മാത്രംവരാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൊള്ളരുതായ്മകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടാകാം. അനീതികൾ പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വാസമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെവേണം ഇതിലേക്കു ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതു്. അപ്രകാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, നിയമസഭാസാമാജികന്മാരും മററു പൊതുകാര്യപ്രസക്തരായ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും യോജിച്ചു് ഉത്തരവാദത്തോടും ചുമതലബോധത്തോടും കൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ മാർഗത്തിൽ യാതൊരു തെററും വരികയില്ലാ. ഇപ്രകാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരാൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കമ്മററിക്കാരും പൊതുകാര്യപ്രസക്തന്മാരും ഇക്കാര്യത്തിൽ ആത്മാർത്ഥവും അവിശ്രമവും ആയ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചാൽ ഐശ്വര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ക്ഷാമം കുറയ്ക്കുവാനും നമുക്കു സാധിക്കും.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: At this time when Government is putting forth Herculean efforts to assuage the food situation, the non-officials of the country have got a very sacred duty to perform. I think, Sir, that no man should be indifferent to the situation. However, when one rises to talk on this motion he finds diffidence and trepidation, for the problem is very difficult. But the Government has been doing a great deal and from the experience just obtained, the people also will be able to put forward certain suggestions, for, Sir, these transactions or arrangements, whatever they be, are characterised by the utmost good faith. If anybody questions the good faith of the Government or if any Government Officer questions the good faith of the non-official, I should be exceedingly sorry, I hope, Sir, that each type understands the other. The difficulties have been great. I do not want to say much in detail. I would only make a passing reference that the whole thing is something like the Penelope's web Things go on and yet nobody is benefited. That seems to be the situation notwithstanding the great efforts which are being made. I wish to suggest one way out of the difficulty. The Government of Travancore have always been valuing the co-operation of non-official agencies in the performance of difficult duties, even in administrative work and very much more in legislative work. The officer is a man who is dressed with authority. He may not know the people of a particular locality. He may not have any influence there apart from his official position. So that at this time of dire necessity Government must indent upon the willing co-operation and the services of non-official bodies. In that case the trouble might be minimised. The Proverthicars, Tahsildars and even higher officers must see that the suggestions given by the non-officials of respectability and influence are followed. They know the country. Therefore I am for Government considering a scheme by which efficient control is vested in a body of non-officials with real power and not merely nominal power.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: Sir, I have the privilege to represent the Tiruvella taluk the population of which is just a little below four lakhs. I can speak without any fear of contradiction that the purchase of paddy there was conducted very successfully and to the utmost satisfaction of all concerned, on account of the good words, persuasion and honest and sustained endeavours of the Tahsildar of Tiruvella taluk and his subordinates. Our Tahsildar was able to collect more paddy than anybody could have done under the existing conditions. There has not been any serious complaint in regard to the purchase there.

But there are some difficulties and inconveniences experienced by the people in regard to distribution. But I can assure you, Sir, that it is not really on account of the defect in the method of distribution or on account of any malpractices on the part of the Tahsildar or his subordinates. The quantity of food materials supplied to the taluk is very, very inadequate in comparison with the population there. May I ask one question? We hear so many complaints about Tahsildars and other officers. May I ask whether any special

treatment or encouragement was accorded to such of the officers who have been doing their work successfully and to the best satisfaction of the Government? I wish to make it perfectly clear that such officers must be adequately encouraged and rewarded. I would suggest that in the matter of allocating the quota of food materials to different taluks, the population of each taluk should be taken into consideration and that should certainly be the criterion for the fixation of the total quantity for each taluk.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM; Sir, I have no doubt that the prohibition of private sales of paddy should be made very absolute and more effective. The owners of paddy will not be able to keep it without selling for a long time, say for more than one year.

One thing which I wish to say about the settlement pattom is that it appears to me that the system of paddy collection based on it will be sometimes disadvantageous. That basis though simple and attractive prima facie is often deceptive and defective. When the Jenmi Kudiyan Act was under consideration, Mr. Damodaran Asan and myself happened to be members of a select committee which had to enquire into the settlement pattom to see whether in the place of michavarom the settlement pattom minus settlement karom would be a reasonable amount as suggested by jenmi members and generally considered as acceptable at first sight. The committee travelled throughout the State, examined thousands of karom documents, compared them with the settlement register, and found out that that suggestion was not at all workable. In cases where 100 paras of paddy was found to be the michavarom in the document, if the new figure based on settlement pattom were adopted, in some cases the resultant quantity would be 1,000 paras and in others zero or even less than that, that is, a minus quantity. That was the experience which we gained as a result of the examination of several documents along with the settlement register. I mention that fact here just to give a warning to Mr. Asan.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Sir, the food control work was undertaken by Government as they had no other alternative and you have been pleased to explain that to the House. At that time it was fully realised that the purchase work is a task of great magnitude in which there is some scope for abuse. The quantity to be purchased had to be ascertained and the purchase had to be effected without causing any inconvenience or loss to the persons who sold their stocks. For this purpose, it was also realised that, it will not be possible for the Government to work single handed and so they requested the co-operation of the non-officials on all available occasions. I may say in this connection that soon after my appointment as Food Grains Purchase Officer, I visited 28 out of 30 taluks. Before actually going to these places I had written to the Tahsildars of the respective taluks for giving previous notice to the members of the taluk committees and local committees and to all those persons who are interested in the purchase of paddy.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, താലൂക്കുകമ്മററികൾക്കും കരക്കമ്മററികൾക്കും മററും നോട്ടീസു കൊടുത്തു എന്നു പറഞ്ഞതു ആരു വഴിക്കാണെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: I have already stated that I had written to the Tahsildars to give notice to the respective committee members and to inform the public generally by pasting notices in the taluk offices as well as pakuthi cutcherries. I may submit that wherever I went I met hundreds of people.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know from the honourable member speaking for Government whether this kind of issuing notice is considered adequate by the Government of Travancore?

MR. A. S. DAMODARAM ASAN; In such matters, this is the only possible means. We write to the various Tahsildars about the programme of our circuits.

PRESIDENT: Probably the idea is that members of the Legislature should also be informed about the circuits.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: I had written to the Tahsildars to inform the public including the members of the Legislature about my programme.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: I did not get any information.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: If Mr. Tharakan had informed me about that, I would have made enquiries and obtained the explanation of the Tahsildar concerned.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Probably Mr. Tharakan might not have known the fact of Mr. Asan writing to the Tahsildar.

MR. M. BHASKARAN NAIR (*Neyyattinkara* cum *Trivandrum*): May I know whether the Proverthicars were responsible for the formation of the kara committees?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: No, Sir. Kara committees were constituted by Tahsildars in consultation with the members of the Legislature When I went to Nagercoil it was reported to me by Mr. Sivathanu Pillai and other members of the Legislature that the committees were constituted without consulting them and that such committees were not likely to function properly. Immediately, I called the Tahsildar and issued instructions to reconstitute the committees in consultation with the members of the Legislature so that the public co-operation is obtained by the Government. I may submit that even that re-constitution has not very much helped us.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulum* cum *Vilavankode*): സർ, ഇവിടെ വച്ചു ഇത്ര ദേഷ്യം വന്നാൽ താലൂക്കുകളിലും മററും ചെല്ലുമ്പോൾ എത്ര ദേഷ്യം വരുമെന്നാണു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Probably Mr. Kesava Pillai does not distinguish between "ദേഷ്യം" and earnestness.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: Sir, I take objection to that statement.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN. That is what has happened with regard to co-operation of the public in this matter. Wherever there was an occasion I have requested personally that the public must come and help us. When it is known that it is the Proverthicars who will have to deal with the people in the locality and that there will be only very few occasions for the high officials to supervise their work, it is the local people that ought to have helped Government in fixing the quantity to be purchased as well as preventing abuses. I may submit that many questions were put to me by the people who came to meet me about the functions of the committee. I said that the committees can help the Proverthicars and other officers in effecting purchase, supervise the work conducted by the Proverthicars and Tahsildars and report to Government if there were any abuses. I may also submit that whenever complaints have been received in regard to the corruption or abuses by any of the Tahsildars or his subordinates, action has been taken by the Government and suitable punishments given so that it may act as a check to other officers. The honourable member Mr. Joseph was saying that no information was given about my visits. I may submit that whenever I visited Changanacherry there were always 300 to 400 people in the Taluk Cutcherry to make some suggestion or other to me.

MR. C. M. JOSEPH: കച്ചവടത്തിനു ഒരു ലൈസൻസ് (അനുവാദം) തരണമെന്നു ചോദിക്കാൻ വന്നവരല്ലാതെ മററാരെങ്കിലും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ ?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: At that time I had nothing to do with the distribution of rice and issue of licenses. I was then only the Purchase Officer. Now I am here by accident to answer questions relating to distribution.

The next point raised by Mr. Narayana Kurup was in respect of settlement pattom and he said that 15 paras per acre may be realised and that Government may wait in their granaries for the people to bring their stocks of paddy and sell them to Government. I may submit that it is impracticable to collect paddy like that. I am sure that Mr. Kurup himself will not be able to give 15 paras of paddy per acre from paddy fields in Shertallai taluk which he represents as well as from the many Kari lands in the Ambalapuzha taluk. (Mr. T. P. Velayudhan Pillai: hear, hear.) There is no good is saying that the rate can very easily be fixed. I may assure the House, with my experience of the world, that not even 50 per cent of the people will deliver their quotas of the food crops at the Government granaries. That is not practical. As the honourable member Mr. Velayudhan Pillai suggests, there may be cases where crops might have been damaged and in those cases the owners of such lands would not be

[Mr. A. S. Damodaran Asan.]

able to give even 15 paras per acre. Who is to decide whether the crop is damaged or not? Who is the officer to exercise any discretion in such matters? When it is a question extending to the whole of Travancore, it will not be possible for either the Food Grains Purchase Officer or the Additional Assistant Peishkars to make local enquiries and exercise discretion based on such enquiries in the matter of collection.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Is the discretion to be left to the Masappadis?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: This is the first time that the Masappadis come in. Hence I will continue. I am glad to find that most of the members are for the purchase on the basis of the settlement pattom.

It has been suggested by the honourable member Mr. Velayudhan Pillai that officers doing good work should be encouraged. You yourself, Sir, observed that just as Government punishes officers for irregularity, they will only be glad to give encouragement to those who do good work.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: What is the sort of encouragement that is given to very honest officers who have done their utmost?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: Now it is too early to say that. We have only started collecting statistics. Even the collection is not complete. We have yet to get the necessary information.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHN PILLAI: May I know his experience with regard to the co-operation of the non-official representatives so far as Tiruvalla taluk is concerned?

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: I wish it were so in every taluk.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: He is not the only member representing Tiruvalla.

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI: I mean all the members representing Tiruvalla except my friend Mr. M. R. Narayana Pillai.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN: In the G. O. of 1943 there is a specific provision for the formation of the committees. The Convener is mainly responsible for all work in connection with the distribution of paddy in all the areas concerned. It was suggested at the Food Advisory Committee last time that these committees should be reconstituted. Government have already taken steps on that recommendation. We have 1024 local committees constituted now. I do not say that they are all properly functioning, as I am afraid that some of them are not discharging their duties satisfactorily.

The motion was lost as the time allotted for the demand had expired.

DEMAND III—STAMPS.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR (*Financial Secretary to Government*): Sir, I rise to move for a grant of Rs. 1,00,091 under demand III—Stamps.

MR. P. KUNJU PANICKER: I beg to move that the allotment of Rs. 55,000 for discount on sale of stamps may be reduced by Re. 1 to discuss the necessity of introducing certain changes in the present method of discounting.

I move this motion to point out that in the matter of sale of stamps and stamp papers discount is allowed to the vendors. In Law Courts when more than two or three stamp papers are made use of to cover the value of court fee the litigant party is made to pay a discount to Government. I bring this fact to the notice of the Government so that the selling of stamp papers and stamps may be done by a person specially appointed for the sale so that no special discount need be given to any independent vendors. If such a procedure is adopted the parties in courts even if they have to make use of 2 or 3 stamp papers need not pay the discount. If outsiders are vendors Government are allowing a discount to them and hence the litigants are compelled to pay the discount when more than one stamp paper is used in one case. So in the matter of disposals of stamp and stamp papers I request that Government may appoint Government servants to sell them.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: May I know from the Honourable member whether the public will not experience difficulties in case there are only 2 or 3 stamp venders in a taluk?

MR. K. KUNJU PANICKER: But even now they are compelled to make purchases in Taluk Treasuries for securing certain stamp papers. My contention is that the whole business of selling stamp papers should be undertaken by Government servants.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: Sir, at present, only licensed stamp vendors are allowed to sell stamps and stamp papers. They are not authorised to collect discount or anything from others and if it is a fact Government will make necessary enquiries and see that the matter is stopped.

The motion was carried and the grant was made.

DEMAND IV—FOREST.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: (*Conservator of Forests*): Sir, I rise to Move for a grant of Rs. 14,45,195 under Demand IV—Forest.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I beg to move that *the allotment of Rs. 3,250 for travelling allowance may be reduced by Re. 1,* to discuss the necessity of exercising better control upon the subordinate service to avoide corruption and increase their efficiency.

Sir, in the reserved areas people are allowed to encroach and remove trees and even cultivate openly and I know that there is an army of persons to look after these things and if the local subordinates are working

[Mr. K. Kunju Panicker.]

to safeguard Government property with vigilance, there will be no case of, unauthorised entry into Government land. It may also be noted that in forest land there was about 40 square miles of land reserved for fuel and fodder as per the Statistics of 1118. But now it may be found that there is no such reserves except a few acres. How is it that that item of the property has vanished? It is not necessary for the progress of Travancore to have that area for fodder and for fuel? I now submit that the area has vanished because the Forest subordinates have not taken necessary action to safeguard Government interests.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : May I ask the honourable member, how many acres are under the direct charge of a Guard or a Forester?

MR. K. KUNJU PANICKER : That the answer to that can be given by the Head of the Department.

The statistics would show that out of the 7621 square miles of land of this State the reserved forest covered something like 242 square miles in 1110. We find that in 1114 it was 2260 and in 1116, the same number and in 1117, 2403 sq. miles. I do not understand how when the people are in need of reserved lands for cultivation for the 'grow more food' campaign we find an increase of forest land. I doubt whether that figure is correct. Our people are very diligent to see that such lands as are available are taken up and cultivated for that purpose. But any way if that figure is correct the Head of the Department has to elucidate the point.

There are instances of removal of timber in several places done with the connivance of the subordinates of the Forest Department. Trees removed without the duty being paid at this time when so much timber is made use of for making handles of axes. So many people are freely encroaching upon the reserve land on the borders of the forest area and trees of small size are cut down. I emphasise that no tree should be permitted to be removed without proper permit. The removal of such trees should be prohibited. With these words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI : Sir. I second the motion.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR : Sir, it has been put before the House that the Forest subordinates have not sufficiently cared to see that encroachments into the reserved forests do not take place for purposes of cultivation. Encroachments into forest areas are certainly dealt with by the Forest Department. If any such encroachment comes to the notice of the local Forest Officers, necessary steps are taken, the Land Revenue Department is moved for eviction and all those persons are evicted by them.

The House rose for lunch at 2 p. m. and met again at 3 o' clock.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR : Sir, I was explaining to this honourable House, that no encroachment is being allowed into lands in the reserve forests. If the honourable member has raised this

question with reference to areas under actual occupation, I may inform him that practically all such areas are in the process of eviction. It is not very difficult to discover cases of encroachment within reserve forests and almost every such case has been detected and eviction proceedings have been taken up. Every acre of land within the reserve forests is being jealously guarded and I may assure honourable members that no encroachment will be permitted.

With reference to the difference in the areas of reserves, pointed out by the honourable member, the difference is due to the correction of the area as a result of the revised boundary notification of Goodrical R. F. dated 20-6-1939, which showed a decrease of 40 square miles. There was no actual reduction in area but only a correction. With reference to Item No. 2 (b) 1 in the "Statistics Volume", "Reserved Lands" pass under "Reserved Forests" on the completion of reservation proceedings which explains the reduction. Similarly, areas shown under "Fuel and Fodder Reserve" pass into "Reserved Forests". When reservation proceedings under the Forest Act I completed and notification under Section 18 of the Act published, the areas shown under "Fuel and Fodder Reserves" are only areas proposed for reservation for such purposes.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I refer the member to page 113 of the Statistics Volume for 1117, in which the area under fuel and fodder reserve has been 2 square miles 114 acres till 1115 but has come down to 404 acres in 1117? Will the member please tell me the reason for the difference?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: I have already given the explanation. The difference is due to the inclusion of proposed reserves in the column "Fuel and Fodder Reserves." which, on completion of reservation proceedings, pass under "Reserved Forests."

With regard to corruption in the forest service, if the honourable member would bring any specific case to the notice of Government or the Head of the Department, very strict disciplinary action will be taken in each case.

Reference was made to the number of offences detected in the reserve forest and reserve lands mentioned in the Forest Admintstration Report for 1117. The number of offences detected is an evidence to show that the department is very vigilant in this matter. No pains were spared either by the Head of the Department or the executive. When the subordinates are found to have connived at such offences, drastic steps have always been taken by the department. In the year 1116 there were 190 punishments inflicted on the forest subordinates who number in all but 470. The number of punishments inflicted would show that prompt action has been taken. The number of punishments inflicted in 1117 was 172. If honourable members of this House would co-operate with the Government and report any specific cases of connivance at illicit practice, the matter will be immediately enquired into and punishment meted out to the guilty subordinates.

MR. K. P. ABRAHAM: May I know the distinction between regular fuel reserve and proposed fuel reserve?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Regular reserve is a reserve already notified under Section 18 of the Forest Act. Between the notification under Section 4 and the notification under Section 14 an area is classified as proposed reserve.

MR. K. P. ABRAHAM: Does it mean any addition to the reserve?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Certainly, it is an addition to the reserve after it has come under the notification.

The motion was, by leave, withdrawn.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 33,880 for Direction by Re. 1.

The problem of food has become acute. The only solution for this question is to encourage production of food crops within the State. Now, almost all the paddy lands have been cultivated, and every inch of land has been brought under tapioca cultivation. So the only method of increasing the production of food is by intensive and scientific cultivation. This is not quite possible at the present time, because of the scarcity of manure and agricultural implements. Even if one is able to resort to scientific cultivation, he may not be able to increase production beyond a certain limit. So the best method of increasing production of food crops will be to leave open forests for the cultivation of paddy and other food crops. About 37 thousand acres of land were ear-marked for paddy cultivation. But all of them were not leased out. And again, out of the lands leased out all were not cultivated. This is due to several reasons. Firstly, all the lands are not suitable for paddy cultivation. The best plan will be to leave open reserve forests which are suitable for paddy cultivation. There are extensive areas in reserve forests where paddy could be grown very conveniently and without much difficulty. We are very thankful to Government for jalously guarding our forests. But when we have to solve this problem of food it is desirable that extensive areas of forest lands where paddy and other food crops could be conveniently grown are leased out. With these few words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. DOMINIC JOSEPH: Sir, I support the motion. In a supplementary question asked this morning, I wanted to know the extent of land that would be available for cultivation during the year 1119. The Conservator of Forests replied that the balance out of 34,000 acres ear-marked for leasing out minus 6,000 acres already lesaed out would be the area that would be available next year, that is, nearly 28,000 acres. Out of this 28000 acres of land 15,000 acres are grass lands lying above 2,000 ft. in the high ranges. It is well known that these lands are unfit for paddy cultivation or for any food crops on a large scale basis.

MR. KUNJU PANICKER: Will not tapioca grow in such acreas?

MR. DOMINIC JOSEPH: I am going to enumerate the reasons why these lands will be unfit for cultivation. These lands are lying in the high ranges which are infested with wild animals. These lands again are places where the ravages of malaria are the fiercest. These are

again places which are situated far away from human inhabited localities. Therefore, people would not think of going to those places in which they have no permanent interest and from which the returns are very doubtful. For cultivation only for three years people would not think of facing all these difficulties. The area that remains for paddy cultivation is somewhere about 13,000 acres for the next year. Sir, we are now faced with a very serious food problem. The problem has resolved itself as how to keep body and soul together, how to keep 61 lakhs of people above starvation level.

The question of transport is very difficult. And there are ever so many other reasons why we cannot expect a steady and regular supply of food stuffs from outside. Therefore it is very urgent and very immediate that we should concentrate upon our own resources to produce our food to meet such a situation. To set apart 13,000 acres for food cultivation, I think, to say the least, is inadequate. It is said that Travancore has nearly 17,00,000 acres of land. Therefore a minimum of 1,00,000 acres of land should be set apart from the forest for this purpose. I do not say that there should be a permanent disafforestation. To meet the critical period that we are now in, we must allow a sufficient extent of lands to be leased out. After definite period the land may be left to grow wild and become forests again which may be possible after the lapse of, say, a decade or two.

The second question in relation to this matter is that the lands ear-marked for paddy cultivation should be suitable for the purpose. It must be borne in mind that the lands allotted should be accessible to the people; they should, as far as possible, be free from malaria and the attacks of wild animals. I suggest that there are suitable lands nearabout the inhabited localities available for such purposes. There is a road running parallel from North Travancore to South Travancore to the M. C. Road, a road beginning from Thattakad in the north running through Thodupuzha, Meenachil, Ranni, Konni, Anchal, Kulathupuzha, Nedumangad and other places right to the very south of the State. In between these places and the M. C. Road there are several minor reserve forests surrounded on all sides by inhabited localities which are highly suitable for paddy cultivation. Such areas should be thrown out for cultivation. With this observation, I support the motion.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: സർ, ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലം ഇതുപോലെയുള്ള അത്യാവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഉടനെ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻറിനു ദയവുണ്ടാകണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്ന ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും ലേലം വിളിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ളതും ആയ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഫലപ്രദമായ കൃഷി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ള ഒരു പരാതി പറയുന്നുണ്ടു. അതു ആരുടെയും കുറ്റംകൊണ്ടല്ല. നെയ്യാറ്റിൻകര, വിളവങ്കോടു കൽക്കുളം മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്ത സ്ഥല

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ങ്ങളിൽ ആനയുടെ ശല്യംകൊണ്ടാണു യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് കുറെ ആനകളെ പിടിക്കുകയാണു് ആദ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്ദേശം ൪൦ മൈൽ ദൂരത്തിൽ ആനകളെ പിടിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു് സന്തോഷിക്കത്തക്ക കാര്യമാണു്. അതുപോലെതന്നെ നെയ്യാററിൻകരയിൽ കോവില്ലൂർ, പൊന്മന ഇവിടങ്ങളിൽ ആനയെ പിടിക്കുന്നതിനു സൗകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതു സൗകര്യമായിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി വിളവംകോട്ടു താലൂക്കിലുള്ള സർവെ ൨൯൯൬-ാം നമ്പർ സ്ഥലം കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനായി ഉടനെ പതിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. കൃഷിക്കു ഏററവും പററിയ ഒരു ഭൂമിയാണു് അതു്. അതുപോലെതന്നെ, ചിററാർ എന്ന നദിയോടുചേർന്ന തടപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ൪൦ ഏക്കർ സ്ഥലവും കൃഷിക്കുപയോഗമായ മററു സ്ഥലങ്ങളും കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായി ജനങ്ങൾക്കു പതിച്ചുകൊടുക്കണം. കളിയൽ പകുതിയാൽ കാററുവക്കാണി റിസർവിനു വെളിയിൽ പത്തുപതിനായിരം ഏക്കർ സ്ഥലവും കുത്തകപ്പാട്ടമായി പതിച്ചുകൊടുക്കത്തക്കതായുണ്ടു. പക്ഷേ ഒരു കാര്യംകൂടി ഗവണ്മെൻറു ചെയ്യണം. ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുമുൻപു് മലമ്പനിക്കു പ്രത്യേകം ഔഷധങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ആന മുതലായ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യങ്ങൾ ഒഴിക്കുകയും പുതുവൽ അടുത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർകളും മററുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ചെയ്യുന്ന ശ്രമങ്ങൾ സ്തുത്യർഹങ്ങൾതന്നെയാണെങ്കിലും ഗവണ്മെൻറു ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. D. C. JOSEPH: Our forests are really our wealth. I do not see any reason, therefore, to support the cut motion now before the House. Without our forests, I think our P. W. Department will be helpless, because they require a sufficient storage of timber. Without the forests, I think our irrigation policy will be futile.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know from the honourable member whether he is against the idea of Government to lease out lands from the forests?

MR. D. C. JOSEPH: I am not opposed to the Government's policy of opening fresh areas of land for paddy cultivation. But there is a limit. Without forests, our existence will be in danger. Our forests are a natural protection against the invasion of the enemy. We hear the ravages made by the R. A. F. in Germany, if the Japanese or any of our enemies should suddenly take it into their heads to inflict severe blows from above with their aircraft, we can still be secure because we

have our forests as a real protection. The population is growing by leaps and bounds but the land is limited. There is no further accommodation for the population if it goes on growing. But the only solution is intensive cultivation. If already Government have opened up extents of lands for paddy cultivation, I have nothing to object, but our forests should not be destroyed. If the source of our rivers are disturbed cultivation will suffer and our very existence will be in danger. Without timber we will not be able to put up our houses, and construct Government offices and bridges for easy communication. With these words I strongly oppose the motion.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: This motion raised a very important and a very difficult question. The principle is rendered more difficult in its application to actual cases. About the necessity of throwing open available lands from the forest reserves without prejudice to the scheme of conservation is a principle to which this House has committed itself and which the Government has accepted more often than once. It is the policy of Government that suitable places should be made available for cultivation in order to meet the present difficulty of food stuffs. At the same time the conservation of forests is a pre-eminent matter and we cannot afford to start any measure by which the integrity of the forests is made to suffer. But I believe, Sir, that an adjustment of differences and a chance of bringing about an equilibrium between the different forces is quite possible. A great deal has to be left to the sound discretion of the Head of the Forest Department. Subject to that, Sir, I may permit myself to say that if suitable lands can be found which could be cultivated without detriment to the permanent interests of the forests and ultimately of the country, such lands should be thrown open for temporary cultivation.

But, blocks of lands, whether large or small, if thrown out in distant parts far away from the roads, will be practically useless. If these lands are near the food-paths which you find in most places in the forests there is the danger of elephants. The elephants are the greatest road-makers of the forests. So wherever there is a track, we may be sure that there the elephants would be roaming. And the places where there is plenty of water, persons who have any experience of forests will be able to say, are places haunted by tigers and wild animals. Therefore this selection is an exceedingly difficult matter. Hence I may say that, if any good is intended to accrue to the people, if the Head of the Forest Department should be able to do anything to help the food production drive, the lands thrown out for temporary cultivation should be accessible lands mainly near the roads and which are free from the troubles I have stated. Sir, if people are allowed to get into the forests as they are leased out and cultivate one patch here, another patch there and a third patch in a third place, conservation would be an impossible task and whether you have the present staff or a staff three times the number it will still be difficult. Therefore I once again emphasize that the lands thrown out for cultivation should

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

be near roads or rivers. The cultivation must necessarily be temporary, say, ranging from 3 to 12 years, according to the suitability of the place. No permanent rights are contemplated to be bestowed on anybody in the motion.

Sir, one question more I want to place before the House. That we are living in difficult days reqiures no reiteration. Practically in all countries of Europe, there is the law of conscription which enables the governments to pick up the flower of youth and send them to victory, not only to victory, but to certain death. That is done in the interest of the State, in the interests of civilisation. And in our own country under the Defence of Travancore Rules, Government have the power to take possession of property belonging to any private person. It is absolutely essential. That being the case, no objection can be taken to the power exercised by Government in collaboration with the Conservator of Forests, to select such places from within the forerts if they are suitable and declare that, for the purposes of this emergency, they should be utilised. But the whole question is one of prudence and is also one of forwardness. When I listened to my friend Mr. Thariatu Kunjithomman's speech on the general discussion of the Budget, one or two ideas which he gave, struck me as very good. That is, there is the taungya system. There is even at present the practice of the Forest Department allowing people to cultivate certain lands, provided, they would plant and rear a certain number of other forest trees. Let me correct myself. I do not want all that put down in pell-mell, but only in suitable places. If, therefore, something like that is done, if people are allowed to cultivate lands for 3 or 5 or 7 or 12 years and if at the same time they are told "you shall get the land only if you plant the trees, and take care of the trees so that when you surrender the lands, they would be in good condition" and if very stringent action is taken against those who usurp the powers of the Forest Department and cut away the trees, Sir, it will be a very great thing indeed. I would therefore say that the motion is one which deserves very careful attention on the part of Government and I would invite the attention of the Conservator of Forests who, I am sure, will bestow sufficient attention consistent with the claims of the Forest Department.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, ഫാറസ്ററ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലേക്കുള്ള ൧൩ കട്ട് മോഷനുകളിൽ ൯ എണ്ണവും സ്ഥലം പതിച്ചു കിട്ടുന്നതിനെപ്പററിയാണ്. സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്ന് ഗവൺമെൻറ് നിർബ്ബന്ധമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അതിനേപ്പററി ഒരു വാദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. നമ്മുടെ റിസർവ്വ് ഫാറസ്റ്റ് ഏകദേശം രാജ്യത്തിൻെറ മൂന്നിലൊരു ഭാഗംവരും, അതായതു ൨൮൮൮ ചതുരശ്രമൈയിൽ ൩൩൭ ഏക്കർ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു ആവശ്യ

മുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്നില്ലാ എന്നു നാം കാണുമ്പോൾ അതിന്റെ അഭാവത്തിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിനായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു പോംവഴി ചെയ്യേ മതിയാകൂ. റിസർവിൽനിന്നും കൃഷിക്കായി സ്ഥലങ്ങൾ പതിച്ചുകൊടുത്താൽ, ഫാറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു തുലഞ്ഞു പോകുമെന്നും, പി. ഡബ്ളിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് പ്രവർത്തനരഹിതമായിപ്പോകുമെന്നും മഴ തിരുവിതാംകൂറിൽ കണികാണാൻപോലും കിട്ടുകയില്ലെന്നും മററും ചില മെമ്പറന്മാർക്കും ഗവൺമെന്റിനും ഒരു തെററായ ധാരണയുള്ളതുപോലെ എനിക്കു തോന്നുന്നു. എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു ഈ മാതിരിയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതുകൊണ്ട്, അതിലുള്ള ഉപയോഗശൂന്യമായ പാഴ്വൃക്ഷങ്ങൾ നശിക്കയും, അതിനു പകരം മനുഷ്യർക്ക് ഉപകാരമുള്ള നല്ലതരം വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു ഏർപ്പാടുചെയ്യാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ ഗവൺമെന്റു ഭൂമി കൊടുത്താൽ മതി. ഇപ്പോഴത്തെ അടിയന്തിരാവസ്ഥയെ പരിഗണിച്ച്, രാജ്യത്തുള്ള പൌരന്മാരുടെ പട്ടിണിപ്രശ്നത്തെ പുരസ്കരിച്ച്, അവരുടെ ക്ഷേമത്തേയും ഐശ്വര്യത്തേയും ലാക്കാക്കി സൌകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഇഷ്ടംപോലെ ഒരു ൰ കൊല്ലത്തേക്കെങ്കിലും കുത്തകപ്പാട്ടം കൊടുക്കുന്നതു ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത ഒരു പാപമാണെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതല്ലാതെ, വല്ലടിക്കിലും, ൫൪൦൦൦ ഏക്കറ് എന്നും, ൩൪൦൦൦ ഏക്കറെന്നും ഉള്ള വ്യവസ്ഥയിന്മേൽ കൃഷിയ്ക്കു ലേലത്തിൽ കൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പണക്കാർക്കല്ലാതെ പാവങ്ങൾക്ക് അതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവുമില്ല. പെരിയാറിന്റെ തീരസ്ഥലങ്ങളിൽ ഒരു പതിനായിരം ഏക്കറുവരെ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു സൌകര്യപ്പെടുത്താം. അതിനു ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ ഫ്ളോഇറിഗേഷൻ (വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നും) ചാനൽ വെട്ടിയിറക്കു വേണ്ടതു ചെയ്യേണ്ടതാണു. അങ്ങിനെ ആയാൽ ജലദുർഭിക്ഷം ഉണ്ടാകയില്ല. ഇതുപോലെ അനവധി സ്ഥലങ്ങൾ രാജ്യത്തിനകത്തുണ്ട്. അതിനാൽ ഒരു ആറു ലക്ഷം ഏക്കറോ അതിനോടു അടുത്തോ നെൽകൃഷിക്കായി കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു വിട്ടുകൊടുക്കണം. നമുക്കു വെളിയിൽനിന്നും ആവശ്യം വേണ്ട ഭക്ഷണസാധനം പ്രത്യേകിച്ചു നാം പരിചയിച്ചിരിക്കുന്ന അരി കിട്ടാൻ പ്രയാസം വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആവശ്യത്തിനു മാത്രം ഇവിടെ വിളയുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ൰ ലക്ഷം ഏക്കർ നിലം കൃഷികൊണ്ട് ൪൩% ഭക്ഷണത്തിനുണ്ടെന്നു പറയുന്നസ്ഥിതിയ്ക്കു വേറൊരു ൰ ലക്ഷം കൂടെ കൃഷിചെയ്യിച്ചാൽ പാരതന്ത്ര്യം കൂടാതെ നമുക്കു കഴിച്ചു

[Mr. P. C. Adichan]

കൂട്ടുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള സംഗതിയെ മുൻനിർത്തിയും അത്രയും സ്ഥലം ഒരു പത്തുകൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ വിലയുള്ള നല്ല വൃക്ഷങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന ശരിയായ ഒരു തോട്ടമായി തീരുമെന്നുമുള്ള സംഗതികളെ മുൻനിർത്തിയും ഈ ഭൂമികളെ വെറുതേ ഇട്ടേക്കേണ്ട ഒരവസ്ഥയല്ലാ ഇപ്പോഴുള്ളത്. ഗവണ്മെൻറ് ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു അടിയന്തിരനടപടി തുടങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഉപക്ഷേപത്തിന്റെ തത്വത്തോടു യോജിക്കുന്നു.

MR. P. C. ADICHAN : സർ, വനങ്ങളിൽ നിന്നും ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ ധാരാളമായി കൃഷിക്കായിട്ടു കൊടുക്കുന്നതായാൽ, വനങ്ങൾ ഇല്ലാതാകുമെന്നും മററുമാണ്, ചില മെമ്പറന്മാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അപ്രകാരം കൊടുക്കുന്നതിൽ വനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നില്ല എന്ന് എനിക്ക് ഉദാഹരണസഹിതം പറയാൻ കഴിയും. ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരുത്തനാണ് ഞാൻ. അപ്രകാരം കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് വൃക്ഷങ്ങളില്ലാത്ത ഭൂമിയാണെന്നു എനിക്കു നേരിട്ടറിയാം. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്ത് വടക്കേ അററം മുതൽ തെക്കേയററംവരെ നോക്കിയാൽ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ കുത്തകപ്പാട്ടത്തിനു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു സെൻറുഭൂമിപോലും സർവ്വെചെയ്തു കൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല. ഭൂമി കൊടുത്തിട്ടുള്ള മററു ഭാഗങ്ങളിൽ ആന മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യം ധാരാളമുണ്ടു. കൃഷിക്കു മാത്രമല്ലാതെ ഒരിഞ്ചു ഭൂമിപോലും കൂടുതൽ ചുററുപാടും അനുവദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. കുറേ സ്ഥലംകൂടി ചുററുപാടു അനുവദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മൃഗങ്ങൾ കൃഷി നശിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അതിർത്തികളിൽ വരുമ്പോൾ അവയെ കാണാനും ഏതെങ്കിലും പരിഹാരം നേടാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ മൃഗങ്ങൾ വിളവിൽ ഇറങ്ങിയതിനു ശേഷമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ആയതുകൊണ്ട്, കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ വരുന്നതു കാണത്തക്കവണ്ണം ചുററുപാടും കുറെ സ്ഥലംകൂടി കൊടുത്താൽ അതു പ്രയോജനപ്രദമാണെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ചതുപ്പു നിലങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു പത്തും അഞ്ചും ഏക്കർ വീതമാണ്. വർഷകാലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളടത്തു ഒന്നും രണ്ടും ഏക്കർ തറ കൂടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൊടുത്തിട്ടുള്ള കരകളിൽ മിക്കവയും വെള്ളം ആയതുകൊണ്ട്

കൊയ്തു ചവട്ടി മെതിക്കുവാനും മററും സൗകര്യമില്ലാതിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, അതിനോടു തൊട്ട് കുറെ സ്ഥലം കൂടി കൃഷിക്കുപാട്ടത്തിനു കൊടുക്കുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ഈ കാര്യത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവൺമെൻറിനോടപേക്ഷിക്കുവാനുള്ളതെന്തെന്നാൽ ചതുപ്പുനിലങ്ങൾ കൂടുതൽ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അതിലൊരു നല്ല ഭാഗം അവശ സമുദായങ്ങൾക്കു കൂടി നീക്കിവയ്ക്കണമെന്നുള്ളതാണു. ഇതിനു മുമ്പു അവശ സമുദായങ്ങൾക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ഉപകാരങ്ങളെ നന്ദിയോടുകൂടി സ്മരിക്കുകയും, ഇനിയും അവശ സമുദായങ്ങളുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANAKURUP സർ, ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. മുമ്പ് നമ്മുടെ ഒരു ചീഫ് സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ ജനസംഖ്യ ൯ ലക്ഷമായിരുന്നപ്പോൾ നമുക്കു മൂന്നരലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം നെൽകൃഷിക്കായുണ്ടായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും വിദേശങ്ങളിലേക്കു നെല്ല് കയററി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായും, അതിൽനിന്നും ൩൦,൦൦൦ പണം കയററുമതിതീരുവ നമുക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നതായും കാണുന്നുണ്ടു. ഇന്നത്തെ ജനസംഖ്യ ൬൦ ലക്ഷമാണു. നെൽകൃഷിസ്ഥലം ൬ലക്ഷം ഏക്കറുമാത്രമേയുള്ളു. ഇന്നു നമുക്കു ആവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനത്തിൻെറ ൪൫ ശതമാനം മാത്രമേ നമുക്കിപ്പോൾ വിളയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളു എന്നു കണക്കുകൾകൊണ്ടും അനുഭവത്തിൽ അത്രയുമില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വല്ല കടുംകൃഷിയോ മറേറാ നടത്തിയാലും നമ്മുടെ ആഹാരത്തിനു നെല്ല് മതിയാകുന്നില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാണു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരസാധാരണസംഭവാവസ്ഥയിൽ, വെളിയിൽനിന്നും നമുക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായ ആഹാരസാധനങ്ങളുമില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ, നാം ആഹാരരഹിതരായേക്കുമെന്നു ദിവാൻപ്രസിഡൻറുതന്നെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ, വനങ്ങളിൽനിന്നും ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ നെൽകൃഷിക്കായി അനുവദിക്കാത്തതു ഒരു വലിയ സാഹസമാണെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. വനങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവ നശിച്ചുപോകുമെന്നോ, ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, വനം ഇല്ലാതായിപോകുമെന്നോ, പി. ഡബ്ളിയു. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ പ്രവർത്തനം നടത്താൻ സാധിക്കാതെ വരുമെ

[Mr. N. Narayana Kurup]

ന്നോ മി. ഡി. സി. ജോസഫ പറയുന്നതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഏതു സംഗതിയെക്കുറിച്ചും സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും സപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിനു ന്യായം കാണുന്നില്ല. വനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഏതാണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും അറിയാം. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നും, ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം സ്ഥലം കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതെന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മൈസൂർ, കൊച്ചി, ഹൈദ്രബാദ് എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ ലക്ഷത്തിൽപരം ഏക്കർ സ്ഥലം ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തതായി കാണുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽനിന്നും ൩൦൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്നു ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിച്ചു. അതിൽ ഏതാനും സ്ഥലം ലേലം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പാട്ടത്തിൻെറ കാഠിന്യമേറിയ ചട്ടങ്ങൾകൊണ്ടും നിശ്ചയിച്ച സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു പററിയതല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും കുറച്ചു സ്ഥലമേ ലേലത്തിൽ പോയിട്ടുള്ളു. അതിൽ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ അധികം ഭാഗവും കൃഷി ചെയ്തിട്ടുമില്ല. ൯൦൦൦ ഏക്കറിൽ പരം ഭൂമി കൃഷിസ്ഥലമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിട്ടുകൊടുത്ത ഭാഗം നെൽകൃഷിക്കു പററിയതല്ലെന്നു മി. ഡൊമിനിക്ക് ജോസഫ് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏതു ന്യായത്താലാണ്, നിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ ഫാറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റർ കൃഷിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഒരു വ്യക്തിക്കൊ, പ്രത്യേകമൊരു സമുദായത്തിനോ കൂടുതൽ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു പറയുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തിൻെറ ഈ പരിതാപാവസ്ഥയിൽ, എത്രമാത്രം സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യാമോ അത്രയും സ്ഥലം പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. വനത്തിൽ കയറി, ഇല പറിക്കും തടി വെട്ടും എന്നും വനം നശിപ്പിക്കുമെന്നും മററും പറയുന്നതു ഇക്കാലത്തു ന്യായീകരിക്കത്തക്കതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽ നടപടി നടത്തി, വനങ്ങളെ ശരിയായ വിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെൻറിനു ശക്തിയുണ്ട്. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പരിഭ്രമിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തൽക്കാലം മാററീട്ടു പകരം പ്രാപ്തന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കണം. അല്ലാതെ ഈ മാതിരി മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു വനത്തിൽനിന്നും നെൽകൃഷിക്കു സ്ഥലം കൊടുക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കൺസർവേറ്റർ അവർകൾ വാദിക്കരുതെന്നുമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളു. കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കൃഷിക്ക് ആളേർപ്പെടാൻതക്ക വ്യവ

സ്ഥയിൽ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കണം. അതിന് അനാവശ്യമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കരുതെന്ന് അപേക്ഷയുണ്ട്. അതല്ലാതെ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നാലടി അകലത്തിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടു പിടിപ്പിക്കണമെന്നും മററും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കാട്ടുമൃഗങ്ങളേയും മലമ്പനിയേയും അവഗണിച്ചു കാട്ടുകേറി കൃഷി ചെയ്യാമെന്നു കരുതുന്നതുതന്നെ ആഹാരത്തിനു നെല്ലിനുവേണ്ടിയാണ്. അല്ലാതെ സർക്കാരിനു തടി നട്ടു പിടിപ്പിക്കാനല്ല. തീ പിടിക്കുമ്പോൾ വാഴ വെട്ടുന്ന നയം നല്ലതല്ല. ഒരേക്കർ സ്ഥലത്തിനു ൨൧൦–൨൫൦ രൂപാക്ക് ലേലത്തിൽ പിടിക്കാൻ മുതലാളന്മാർ തയാറായിരുന്നെന്നും പാവങ്ങളെ മുൻനിർത്തി അവർ നിലങ്ങൾ ലേലത്തിൽ കൊണ്ടു എന്നും അറിയുന്നു. ഭൂമി തീരെ ഇല്ലാത്തവർക്കും അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവാക്കന്മാർക്കും, കുറഞ്ഞ വിസ്തീർണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു കൃഷിക്കായി കൊടുക്കുകയും, ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു കോട്ട അവരിൽനിന്നും ഈടാക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ ലേലം ഏർപ്പാടു നിറുത്തേണ്ടതാണ്. ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ ഈ കാര്യത്തിൽ പതിയേണ്ടതാണ്. ഈ അസാധാരണകാലത്തു എത്രമാത്രം ഏക്കർ സ്ഥലം നെൽകൃഷിക്കു കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും സ്ഥലം വല്ല മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളും പറയാതെ പാട്ടത്തിനു കൊടുക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത ഗവണ്മെൻറിനുണ്ടാകണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. T. T. KESAVAN SASTRI : ഞാനും ഈ ഉപക്ഷേപത്തിൻെറ തത്വത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. റിസർവിലെ സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കു നൾകി ജനങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ വിവാദവിഷയം. ഇതൊരു പ്രധാന പ്രശ്നമാണ്. വളരെ വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പുമുതലേ ഈ വിഷയത്തെപ്പററി, ഈ സഭ കാര്യമായി ചർച്ചാലോചിക്കാറുള്ളതാണ്.

കൃഷിവികസനപദ്ധതിയനുസരിച്ച് റിസർവുകളിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ ൩൫൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം, ഒഴിവാക്കുകയും, അതിൽ നൂറുൻറ ഏക്കർ സ്ഥലം, കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് നൾകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് വലിയ അനുഗ്രഹംതന്നെ. ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഈ സ്മരണീയമായ ദാക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെ പൊതുജനങ്ങൾ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. യുദ്ധകാലപരിതസ്ഥിതികളെ പരിഗണിച്ച് ഗവണ്മെൻറു സമയം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള അനുകൂല്യങ്ങളിൽ ഇതു് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്.

[Mr. T. T. Keavan Sastri]

ഇതിൽ പല സ്ഥലങ്ങളും കൃഷിക്കുപയോഗപ്പെടാത്തതാണെന്നും ആനശല്യവും മററു വന്യമൃഗശല്യവും ഉള്ളതാണെന്നും ചിലർ പറയുന്നതു് പരമാൎത്ഥമാണു്. അങ്ങനെയുള്ള പ്രയാസങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. കൃഷിക്കു് ഉപയുക്തങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ—കരനിലങ്ങളും ചതുപ്പുനിലങ്ങളും വേർതിരിച്ചു നൽകാൻ ഫാറസ്റ്റുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് അധികൃതന്മാരുടെ പ്രത്യേക സഹായം മതിയാകുന്നതാണു്. ഇതെല്ലാം ഗവൺമെൻറിൻെറ ശക്തമായ ഉത്തരവുകൾകൊണ്ടു് നിവ്വഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളു.

സർ, ഗവൺമെൻറിനു് ഗണ്യമായ ആദായങ്ങളില്ലാത്ത ചെറിയ ചെറിയ കുട്ടിവനങ്ങളുടെ സംരക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കയും, അതുകൾ ഇതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു് എൻെറ അഭിപ്രായം. കൃഷിയും താമസവും ഉള്ള പൊതുസ്ഥലങ്ങളോടടുത്തു കുട്ടിവനങ്ങൾ ഇവിടെ വളരെയുണ്ടു്. ഇവകളിൽനിന്നു വനവിഭവങ്ങൾ കൂടുതൽ കിട്ടാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആനക്കൊമ്പു്, ഏലം, കുന്തിരിക്കം, മുതലായവയും തടികളുംമററുമാണല്ലോ വനവിഭവങ്ങൾ. കുട്ടിവനങ്ങളിൽനിന്നും ഇതൊന്നും ഇന്നു കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നില്ല. ചങ്ങനാശ്ശേരി, പത്തനംതിട്ട, പത്തനാപുരം മുതലായ താലൂക്കുകളിലെ പല കുട്ടിവനങ്ങളും ആദായങ്ങളില്ലാത്തവയാണു്. ചങ്ങനാശേരിതാലൂക്കിലെ മണിമലറേഞ്ചിൽപെട്ട പ്രാവക്കാവു മുതലായവയും വളകൊടിയും പരിസരങ്ങളും എല്ലാംതന്നെ കൃഷിക്കു നൽകാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണു്.

സർ, ഒരു കാൎയ്യംകൂടെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതായതു് റിസർവുകൾ കഴിയുന്നതും ഒരു ഏൎയ്യായിൽ ആക്കി തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും അതു് മനുഷ്യരുടെ ശല്യത്തിനൊന്നിനും ഇടവരുത്താതെയാക്കിയും സൂക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതാണു്. മാത്രമല്ല ഫാറസ്റ്റുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു കീഴ്‌സിൽബന്തികൾ എത്രയും കാൎയ്യക്ഷമതയുള്ളവരായിരിക്കാൻ, നിർബന്ധിതരാവുന്നതും ഒരു അത്യാവശ്യകാൎയ്യം തന്നെയാണു്. അതിനു പുറമെ, റിസർവിൽനിന്നും ഇപ്പോൾ കുത്തകപ്പാട്ടവ്യവസ്ഥയിൽ സ്ഥലം വാങ്ങി കൃഷിചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു ഇവരിൽനിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചില്ലറ ഉപദ്രവങ്ങൾ വർദ്ധിക്കാതിരിക്കാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്യണം. കൺസർവേററർ അവർകളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ഇതിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. കർഷകരെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ താണതരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതായാൽ വളരെ പ്രയാ

സമായിത്തീരും. സർ റിസർവ്വസ്ഥലങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി കൃഷി നൽകാൻ ഗവമ്മെൻറു സദയം തയാറായതിൽ ഉള്ള അനുമോദനം ഒരിക്കൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചു വിരമിക്കുന്നു.

MR. K. S. SEBASTIAN, Sir, I wish to support this motion. It has been said in this House that not more than 34,000 acres have been set apart by the Government for being leased out to the cultivators. Yesterday, in reply to a question from me, the Conservator of Forests said that so far only about 6,000 acres have been so leased out, and in reply to a further question from me as to the approximate area which is under cultivation he said that only 3,000 acres have been brought under cultivation. It is a matter for regret to find that when the food problem is facing us so acutely, the policy of the Government in the matter of assigning lands for raising food crops is not very encouraging. I am sorry to remark that in this direction Government is pursuing a policy which is lacking in imagination and foresight. When the country is driven to starvation Government have been pleased to give only 6,000 acres on lease. In a country where we have got 17 lakhs of acres of reserve land, it is only 34,000 acres that have been set apart for food production. We have been speaking very often of the food production drive. I am sorry to say that there is neither food nor production. There is only drive.

I have to mention one very important matter and that is with regard to the terms on which these lands are leased out. The rules are very rigid. It would appear that the Conservator is more concerned about the planting of teak and other trees than the production of food crops. I know instances in certain areas where the lessees wanted to give up the lands because of the rigid rules imposed by the Conservator. I would urge that at least in the interest of humanity he must make these rules a little less rigid. There is no meaning in our going to British India and begging for rice when we can produce enough rice and tapioca in our State. God Almighty in His great bounty has been very kind to our country. Ours is a very fertile soil. There is no point in saying that we must resort to intensive cultivation. Where is the room for intensive cultivation when we are lacking in manures? So my submission is that the Government should be more generous and lenient in the matter of their land policy. Otherwise it will be a very suicidal step. We are lacking in food materials to an appalling degree and there will be no salvation for the country unless these rules are made a little less rigid and people encouraged to go and cultivate wherever they please.

In the matter of assigning lands, I would also request the Government to pursue a policy of assigning lands only in those areas where there are means of communication. I suppose Government would adopt a more liberal policy this year and set apart at least one lakh of acres for cultivation. With these words, I support the motion.

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: Sir, during the last Budget Session when a resolution for throwing open areas within the reserved forests suitable for the production of food crops was brought forward it was accepted by the Government and the Conservator of Forests was directed to select such areas as he considered suitable for the purpose, in collaboration with the Agricultural Department an officer of the Public Works Department and the local members of the Legislature. Meanwhile, knowing fully well that the Government were prepared to give as much area as possible for cultivation, innumerable applications were received indicating different places which people would prefer to have for production of food crops. Therefore, when the Department with the help of other officers and the members of the Legislature started selecting areas for leasing out, likes and dislikes of the people who wanted to raise food crops were already in evidence. I may inform the honourable members of the House that selection of areas was therefore made mainly on the basis of petitions received by Government from the local people

The choice of the area was not therefore left to the Conservator of Forests, except to this extent that areas containing valuable tree-growth, from which the tree-growth would have to be removed for the production of food crops, were not made available for the purpose. Within a short period of four months some 10,000 acres were rapidly surveyed and made available for lease for the purpose of food production. I am sorry to inform the House that out of those 10,000 acres only 6,000 acres could be actually leased out for want of demand.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, ഏതൊരു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് റിസർവ വനങ്ങൾ പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞാൽകൊള്ളാം

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: ജനങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിമാർഗത്തേയും സൗകര്യങ്ങളെയും പരിഗണിച്ചാണ്.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR: May I know whether the 6,000 acres of land include grassy lands in Peermade?

RAO BAHADUR T. V. VENKATESWARA AIYAR: About 600 acres are grassy lands out of the 4000 acres in Peermade.

MR. K. R. NARAYANAN: ഫാറസ്റ്റിൽ നിന്നും ഭൂമി പതിച്ചു കൊടുക്കാമെന്ന് വച്ചതു ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചാണോ? ഇപ്രകാരം എത്ര ഏക്കർ പതിച്ച് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: അതെ ആദ്യമായി ആറായിരം ഏക്കർ പതിച്ചു കൊടുത്തു. പതിനായിരം ഏക്കർ എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല.

It will therefore be seen that out of the 10,000 acres made available to the public only about 6000 acres were actually taken and it is understood that out of the 6000 acres not more than some 4,000

acres are actually under cultivation. The reason for this short cultivation is, because some capitalists merely bid the land for gain, not for actual cultivation but so that they may sub-lease the area and enjoy the gain. Also some were prevented from starting agricultural operations in proper time, due to untimely and early rains, and want of seeds.

MR. DOMINIC JOSEPH: Is it because all the lands were made available all on a sudden that the people did not cultivate ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: The lands were auctioned twice last year and when the second auction was made the reed areas in the Central Division were given over for cultivation.

I may also inform the Honourable House that in addition to these 6000 acres which have been given on lease, over 1,865 acres have been given for food production, 665 acres for taungya planting of teak and 660 acres for raising of cashew plants.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know the size of the blocks auctioned out under the present system ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: No area which was less than 5 acres was considered at all, while the blocks given to individuals were not more than 25 acres.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether the applications referred to by the Honourable Member were for the same unit ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: The applications varied for units from 2 to 2000 acres.

Whereas petitions were for 2000 acres of land obtainable for paddy cultivation from particular localities such areas, on actual finding, were found to have dwindled down to 10 or 20 acres. I wish to make this point clear that there is no large extent of land available in the reserved forests of Travancore suitable for paddy cultivation under normal conditions. Of the 10000 acres of land which have been already surveyed, only 6000 acres were leased out.

It has been mentioned here that grass lands are not useful for agricultural production. I have myself seen grass lands under paddy near Pallivasal.

MR. DOMINIC JOSEPH: May I know the name of the locality where the Conservator of Forests has seen the grass land ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR; At Pallivasal.

As regards the areas which are infected with wild animals, Government have been pleased to make some concessions for the protection of the crops. When it is brought to the notice of the Government that a particular rogue elephant is destroying crops in a particular locality, Government are always willing to consider the steps necessary to exterminate that animal. It has also been pointed out that the term of lease for a period of 3 years is quite insufficient to attract lessees for cultivation of these lands. It was pointed out before the House last year that if at the end of 3 years the conditions that exist at present should continue, Government would consider the extension of such leases as long as it may be necessary.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഇതിലേക്ക് ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലാതെയിരുന്നാൽ കൃഷിക്കാർ വിഷമിച്ചുപോകും. ഒരു ആറുകൊല്ലമെങ്കിലും കാലാവധി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൃഷി ആന കയറാതെയും പന്നി കയറാതെയും സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ആറുകൊല്ലമെന്നു പറഞ്ഞത്.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : It may be pointed out in this connection that even leasing out these areas for a period of 3 years is not in the best interests of the Forest Department so it will be still less in the interests of the Department to give an undertaking for leases to the extent of 6 years.

With regard to the question of throwing open minor reserves along the main roads for cultivation, a large extent of land within these minor reserves has already been leased out. But I must bring to the notice of this Honourable House that these minor reserves are going to play a very important part in the future economy of the State. They are perhaps the most valuable reserves in the State. Difficulty of obtaining firewood is being felt everywhere in Travancore. Firewood is an article which cannot bear heavy transportation charges. Unless we have areas which are near to the centre of consumption it is certain that the cost of firewood will be heavy. Then there are also schemes for increased industrial developments in the country. The future demand for firewood as well as charcoal will be very great. It will not be wise to destroy these forests simply because it is more convenient for people to raise crops in such areas.

MR. K. KUNJU PANICKER : Are the Government permitting people to gather firewood from such areas now?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : They are not.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : May I know whether hillmen are allowed to cultivate these lands?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Yes, under certain rules.

MR. KANNANTHODATH JANARDHANAN NAIR May I know from the Honourable Member when that practice has been put a stop to?

PRESIDENT : There is a mistake in this matter. A number of people use 'Kanies' as a kind of smoke-screen. I must say that both officials and non-officials use 'Kanies' for the purpose of entering the forest and making cultivation.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI : Are there not rules on the subject of cultivation by the hill tribes?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : There are rules, Sir.

PRESIDENT : Which are disobeyed.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : Certain areas were pointed out by an honourable member as lands fit for cultivation. As I have already mentioned, in 1117 lands were selected with the assistance of various people. If it is brought to the notice of the Head of

the Department that certain areas exist which are suitable for cultivation, the Department will certainly see that these areas are surveyed and made available to the extent possible.

Regarding the question of capturing wild elephants, the practice of capturing elephants has been in vogue for some time.

PRESIDENT : The Chief Secretary will keep in readiness the files relating to the cases of officers of the Forest Department against whom orders have been passed by me for trespass into forest areas.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : The question of capturing elephants is an important one.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ആനപിടിത്തം മുൻപുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലല്ലാതെ കൃഷിക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : കൃഷിക്കു കൊടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ആന പിടിക്കണമെന്നുവച്ചാൽ അസാദ്ധ്യമായ കാൎയ്യമാണു്.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN : ഏതാനും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പതിവായിട്ടു് ആനപിടിത്തം ഉണ്ടല്ലൊ. ആ സ്ഥലങ്ങളിലല്ലാതെ മറ്റു് ഏതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളിൽ ആനപിടിത്തം ഉണ്ടോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : ഉണ്ടു്.

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR : The Department has started capturing operations in places where they had not them in the old days. It will therefore be seen that the area of 30,000 acres which was estimated in the beginning of 1118 does not exclude the possibility of finding out more areas if suitable for food production. If such suitable areas are found available they will be leased out. The difficulties of raising forest crops along with field crops have been pointed out. I may assure the honourable members that every care has been taken to see that this difficulty is minimised to the extent possible. It will not be new information to the members if I tell them that teak is being grown in the forests of Travancore at an espacement of 6 ft. by 6 ft. Anybody who has seen a teak tree would understand that the leaves of a young teak are very broad. On an average about Rs. 50 per acre are being paid to Government for the right to grow food crops with teak. Under the food production scheme swampy areas need be regenerated only just one year before they are handed over and the tree crops is to be raised at 12 ft. by 12 ft. When it is remembered that the seeds that are put in are of jungle-wood trees the leaves of which are very small and the growth much less rapid than teak, it will be realised that the difficulties involved are very much less than with teak. So it will be seen that no difficulty will be caused by the provision to grow forest trees in areas leased out for food production.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN; കമ്പകത്തിന്റെ ഇല തീരെ ചെറുതല്ലേ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: അതെ.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: അതു നട്ടുവളർത്തിയാൽ ഈ പ്രയാസമുണ്ടാകുമോ?

RAO BAHADUR T. V. VENKITESWARA AIYAR: പ്രയാസം ഉണ്ടാകയില്ല. വേണമെങ്കിൽ അതും നട്ടുവളർത്താം.

PRESIDENT: Order, order. The matter, as has been rightly pointed out, is very important and a few remarks from the Chair will not be out of place. I may, at the outset, avow that I have been frankly disappointed with the amount of area that could be made available for cultivation and even more so with the amount of area that has been availed of. It has been the policy of Government, and it will continue te be their policy, not to be too meticulous with regard to the opening of forest areas for cultivation. Let me explain myself. There are certain tracts in India where forests are nothing more than scrub jungle or the equivalent of scrub jungle which are very carefully preserved by the Forest Departments. The forest department in any country which is anxious to maintain its principles, desires to see that there is no encroachment on the forest areas. There are two points to be borne in mind. One is the tremendous importance of firewood in future. Only those persons who have recently visited either Madras or Bombay would know what the firewood problem means. One bandy load of fire-wood sells at anything from Rs. 50 to Rs. 80 in Madras. The difficulty is so great that people have to go and cook in neighbourses' houses and do it alternatively. That is going on in Madras. It is due to the fact that the extensive casurina plantations—which we do not get here—studded all over the East Coast, have been rather recklessly dealt with both by Government and private parties. I do not desire that the few sources of fire-wood here should be so dealt with. That is the first point.

The second point is that in giving these lands for cultivation the gift should not become a futile one. There is no meaning in asking a man to go into the forest where his life becomes dangerous either by malaria or because of wild elephants. To that extent the principle of forest cultivation is of no use.

Subject to such considerations, honourable members may take it that it is the object of Government to give all possible encouragements to people who want to cultivate forest land. Many representations have reached Government about the shortness of the period of three years. That matter too will engage the attention of Goverument.

MR. P. NARAYANA PILLAI I withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 14,45,195 be granted under Demand IV—Forest—was put and carried. The grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION.

MR. K. MADHAVA KURUP (*Director of Registration*): Sir, I move that a sum of Rs. 4,60,046 be granted under Demand V—Registration,

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 1,200 for travelling allowance by Re. 1.

I move this to discuss the desirability of making permanent, the temporary Sub-Registrar's Office at Pantalam.

PRESIDENT: What difference is it going to make whether the Sub-Registrar's office is made permanent or is temporary? What is the general principle involved in it?

MR. P. NARAYANA PILLAI: If it is temporary it may be abolished or transferred to any other place at any time. I do not want to make a speech in this connection. Considering the number of documents registered, as also the convenience of the public it is very necessary to make the office at Pandalam a permanent feature.

MR. K. MADHAVA KURUP: Sir, it does not make any difference to the public whether an office is temporary or permanent. If there is no adequate work, even a permanent office will be abolished. There are instances of abolition or transfer of permanent offices. In the same way, Temporary offices will be kept on if there is sufficient work and confirmed if their permanent detention is justified. Among the 101 offices, permanent and temporary, Pandalam stands as 50th in rank having registered 7157 documents this year till the end of Mithunam. Though opened in 1116, there are the four additional offices temporarily established at Nedumangad, Kottarakara, Karunagapally and Kunnattur in 1117, which have much heavier work. The Pandalam office is being continued in 1119 and will not be abolished so long as there is adequate work.

The motion was, by leave, withdrawn.

MR. K. KUNJU PANICKER: Sir, I move the following motion;

To reduce the allotment of Rs. 1,200 for travelling allowance by Re. 1.

സാർ ട്രാവലിംഗ് അലവൻസിനത്തിലേക്കുള്ള ൧൨൦൦ രൂപായിൽ ഒരു രൂപ കുറയ്ക്കണമെന്നുള്ള മോഷൻ ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കാലത്ത് പലവിധത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു പണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് മുൻപു ഒട്ടും പണമില്ലാതിരുന്ന ആളുകൾ ഇന്നു യുദ്ധസേവനത്തിനും പോയി ആ നിലയിൽ ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കുകയും മററും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കാർക്കും മരച്ചീനികൃഷിയിൽ നിന്നും മററും അവരുടെ സകല പ്രതീക്ഷകളും കവിഞ്ഞുള്ള തുക ഇന്നു ലഭിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് രജിസ്റ്റർകച്ചേരികളിൽ ആധാരങ്ങളുടെ സംഖ്യ സീമാതീതമായി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മുൻപു ഒററിയായിട്ടും പണയമായിട്ടും മററും കൊടുത്തിരുന്ന വസ്തുക്കൾ ഇന്നു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന്റെ ബഹളമാണ്. ഇപ്രകാരം രജിസ്ട്രാർകച്ചേരികളിലെ ഇടപാടുകൾക്കു സീമാതീതമായ ഒരു

[Mr. K. Kunju Panicker.]

വർദ്ധനവു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണമായി ഒരു രജിസ്ത്രാർ കച്ചേരിയിൽ ഇരുപതു മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചു വരെ ആധാരങ്ങൾ എടുക്കണമെന്നേ വ്യവസ്ഥയുള്ളല്ലോ. ഇത്രയും ആധാരം എടുത്തതിനുശേഷം ഇപ്പോൾ ധാരാളം ആധാരങ്ങൾ ബാക്കിവരുന്നുണ്ട്. ചില കച്ചേരികളിൽ ൧൦൦ ആധാരങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഒരു ദിവസം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കറിയാം. മുന്നൂറും നാനൂറും ആധാരങ്ങൾ ചില സമയങ്ങളിൽ കച്ചേരിയിൽ വരാറുണ്ട്. അതിൽ നൂറെണ്ണമെങ്കിലും രജിസ്റ്റർചെയ്തു കൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ എടുക്കുന്ന ആധാരങ്ങൾ വല്ല പ്രതിഫലവും പററിക്കൊണ്ടാണ് പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നുള്ളതു് വെറും പരസ്യമായ ഒരു രഹസ്യമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ചു പരസ്യമായ പല പരാതികളും രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധയിലും പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു മേലദ്ധ്യക്ഷൻ വളരെ ശക്തിമത്തായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഇരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതും പരമാർത്ഥമാണ്. എങ്കിലും ആളുകളുടെ പ്രേരണയും ഞെരുക്കവുംകൊണ്ടു് ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇപ്പോഴും പണം വാങ്ങിച്ചുപോരുന്നു എന്നുള്ളതും പരമാർത്ഥമാണു. അതിൽ അവരെ കുററപ്പെടുത്താനുതരമില്ല. ഓരോ ആധാരവും ഹാജരാക്കുമ്പോൾ അതോടുകൂടി ഒരു [illegible]കൂടി വച്ചാലെ ആധാരം എടുക്കുകയുള്ളു എന്നുള്ള പരാതി വരാതെ മുമ്പുകൊണ്ടുചെല്ലുന്ന ആധാരങ്ങൾ ആദ്യം എടുത്തു രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതക്കവണ്ണം വേണ്ട ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്നതിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു അധികാരി നിഷ്കർഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശക്തിയായ നിഷ്കർഷചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതൊന്നുകൂടി ഈ യുദ്ധകാലചരിത്രസ്ഥിതി മാറുന്നതുവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഈ അഭിപ്രായം ഈ സദസ്സിലുള്ളവരും ആദരിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN. സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ആധാരങ്ങളുടെ കൂടുതൽകൊണ്ടു്, സിവിൽ കോടതികളിലെ പോലെ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനെ രജിസ്റ്റർ അവധി മാററി വെച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. രജിസ്ട്രേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ അഴിമതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നുള്ളതു് ഏവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വാസ്തവമാണ്. സബ് രജിസ്റ്റർ ആഫീസിലെ പ്യൂൺ മുതൽ സബ രജിസ്ട്രാർവരെ സ്റ്റാഫിനും എന്തെങ്കിലും സംഖ്യ കൊടുത്താ

ലേ ആധാരം രജിസ്റ്റരാക്കുകയുള്ളു എന്നുള്ള സംഗതി രജിസ്ത്രേഷൻ ഡയറക്ടരവർകൾ മനസ്സിലാക്കി സർപ്രൈസ് വിസിററ് ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി പല കുററക്കാരെയും കണ്ടുപിടിക്കുകയും ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി അറിയാം. എന്നാൽ ഈ നടപടി ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും അഴിമതിക്കാരായി കയ്യിൽകിട്ടുന്ന ആരെയും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ തുടരുവാൻ ഇടയാക്കാതെ പിരിച്ചുവിടത്തക്കവണ്ണം ആർഡർ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അഴിമതിക്കാരുടെ മേലുള്ള ശിക്ഷ മാതൃകാപരമായിരുന്നാലേ അഴിമതിക്കു കുറവുണ്ടാകുകയുള്ളു. ഞാനും ഒരു ഡിവിഷൻ പേഷ്കാരും ക്യാമ്പ് ഷെഡ്ഡിൽ വച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സബ് രജിസ്ത്രാർ ജോലിക്കു അപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുകയാണെന്നും സബ് രജിസ്ത്രാർക്കു ലഭിക്കുന്ന ആദായം അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടുന്ന ശമ്പളത്തേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണെന്നും ഈ വിവരം ഗവൺമെന്റിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉദ്യോഗത്തിനു അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

PRESIDENT: I have not received the application yet.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: അതുകൊണ്ടു സബ് രജിസ്റ്ററന്മാരുടെ ആദായം എന്താണെന്നു എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. രജിസ്ത്രേഷൻ ഡയറക്ടരവർകളും ഡിസ്ത്രിക്ട് രജിസ്ത്രാറന്മാരും ഈ കാര്യത്തിൽ നല്ലപോലെ നിഷ്കർഷിക്കുകയും കൊള്ളക്കാരെയും കൈക്കൂലിക്കാരെയും ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യണമെന്നു പറയാനാണു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതു്. രജിസ്ത്രേഷൻ ഡയറക്ടർ ഈ വിഷയത്തിൽ നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ കുററപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എന്നാൽ ഡിസ്ത്രിക്ട് രജിസ്ത്രാറന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ അമാന്തക്കാരായി കാണുന്നുണ്ടു്. അവരെയുംകൂടി ഊർജ്ജിതമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം വേണ്ട നിഷ്കർഷകൾ ചെയ്യണമെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. വലിയ സംഖ്യയുള്ള ആധാരങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ സബ് രജിസ്റ്റാറന്മാർ സൌജന്യം കാണിക്കണം. ചെറിയ ആധാരങ്ങളായാലും മുപ്പതും നാല്പതും കക്ഷികളുൾപ്പെട്ട ആധാരങ്ങൾ രജിസ്റ്ററാക്കുന്നതിൽ അതായതു സ്ത്രീകളുള്ളതും കൂടുതൽ കക്ഷികളുള്ളതും ആയ ആധാരങ്ങൾ രജിസ്റ്ററാക്കുന്നതിൽ സബ് രജിസ്ത്രന്മാർ സൌജന്യം കാണിക്കുന്നതിനും ഏർപ്പാടു ചെയ്യണം എന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇത്രയുംപേർ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ വന്ന അന്നോ അതിനടുത്ത ദിവസമോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ അവിടെ താമസിക്കേ

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan]

ങ്ങളതായി വന്നുപോയാൽ അവരുടെ ശാപ്പാട്ട ചിലവുതന്നെ ഒരു വലിയ തുകയാകും. ആ സ്ഥിതിക്ക അവർ കൈക്കൂലി കൊടുക്കാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആധാരങ്ങൾ വച്ചുതാമസിക്കാതെ ഉടനടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന വേണ്ട ചട്ടംകെട്ടലുകൾ നടത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I wish to support this motion because I think this subject is very important. Next to food supply, no question is more important in Travancore to-day than this.

PRESIDENT: Registration?

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Yes, Sir. When I felt that subject is so important, I thought that I would crave your indulgence to make a few remarks. The Registration Department is now guided by a good and efficient officer, but it is one officer guiding a number of other officers who are in a kind of safety and security—that is the point which I wish to place before you. The Registration Department was, Sir, always in a favourable circumstance. When I was a very young man, one of my elderly friends suggested that the Registration Department was the best department to make money, because he had seen his grand father who was a Registrar making a lot of money quietly in those old days. For sometime I was wondering if it could be true.

PRESIDENT: The general reputation of the department elsewhere was that people cultivated religion largely.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: That may be in other places where the temptation is not so much.

PRESIDENT: Religious denominations get their biggest reinforcements from this department.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: When big people adopt a certain course, other people follow them. In the days of Justice Sada siva Iyer it was theosophy which was in vogue.

Recently I have seen instances of corruption. I am not casting any reflection upon the head of the Department or the Government. One day when I went to conduct a case in a first class Court, two of my old dependents I saw coming towards me. I asked them why they came there. One of them stated that they came to have a document registered and almost triumphantly he said that he escaped payment of large sum. He had paid only six rupees! It may be regarded as a piece of good luck. Immediately after the event he comes and tells me, "I know a number of cases in which payments have been made though I escaped payment of a large sum." I do not want to attack anybody. Bribery in the Registration Department is a commisserate arrangement. If a Police Inspector accepts bribe or a Tahsildar takes a bribe

that will attract attention. But in the Registration Department it evokes no attention at all. Every man who wants to go away sooner than another will think it is worth his while to pay an amount and get the document registered. When there are thirty to forty people clustered for registration, to keep them for a day in that place would mean very much more than the paltry payment to be made to the Sub-Registrar As a matter of fact, there are very many people here who know that at the time of partition many Sub-Registrars got more than a share of the property divided. There are very prominent names which I remember very well.

Now, Sir, I am thinking what can be done. Human nature cannot be corrected. And so long as we continue our existence in this planet we have to accept facts as they are presented to us. One idea struck me as I listened to the speeches. I am placing it to the House. It may be right or it may be wrong. The Sub-Registrar is a man with some position in this country even though his pay is very small. Even when the Sub-Registrars were getting Rs. 30 or 40 they were considered as very dignified officers. But the work they have to do is of a very mechanical character. Only one or two acts, the Stamp Act etc., have to be read. When the rules are clear, when the work is rather easy, when there is an efficent officer to control the Department and when there are qualified, educated men as District Registrars and when the Government is very vigilant in scrutinizing the work, it should, I hope be possible to appoint more officers on a less pay. In support of that I may say this. I know one of the devices which these people resort to. A Sub-Registrar, if he is a corrupt man, goes to office and finds that he has thirty or thirty-five documents to register. I am talking subject to correction. He begins with No. 15. So when he comes to the 30th or 35th he will pretend that the whole thing is done. If he is propitiated then he begins all over again from 1, 2, 3 up to 15 or else the whole business is supposed to be over for the day. And there are some Sub-Registrars who are living practically in the office at night so that his business can be carried out more safely. I do not want to make any attack upon the higher officers. But these are the facts. A flying visit or a surprise visit by the Director of Registration may not be able to improve matters. So I put the question before Government whether we cannot have more officers better distributed—of course there are any number of graduates—so that if a man cannot have his document registered by one Sub Registrar, he can take it to the next and thus these officers themselves will form a sort of check upon each other. I think that is the only thing that can be done.

MR. K. MADHAVA KURUP: Sir, Mr. Kunju Panicker has moved similar token motions with identical legends in the Excise, Land Revenue and Forest Demands. He is apparently anxious that efficiency in the Registration Department should be increased and that corruption should be stopped.

During this year, Sir, this department has been working under great pressure, a pressure which began from about the middle of last

[Mr. K. Madhava Kurup.]

year. About 437,500 documents were registered in 1100, which figure was then considered to be the highest. In the succeeding years there was recorded a fall and the number was 364, 588 in 1116; last year the number rose to 456,205, a record figure. But that record has been broken, it has been actually smashed this year; the number of documents registered has come up to 6,94,605 till the first of Karkadagom 1118. Thus there has been an increase of 3,00,000 documents since 1116. And though the Sub-Registrars and their staff have been working under great pressure they have been subjected to great criticism.

In regard to corruption, the Sub-Registrars and their staff are placed at a very great disadvantage. They are in a disadvantageous position in two respects. On an average more than 3,000 documents are brought to Sub-Registrars daily and every document has two or three parties. I do not think there is any other department which deals with 10,000 people in a day. To me the wonder is that the complaints are so few. As a matter of fact, during 1118, during the last eleven months, I have received only about 18 complaints about the Sub-Registrars. One morning when I went into the Additional Sub-Registrar's office, at Trivandrum I saw that 116 documents were presented at 11-30. The Sub-Registrar has necssarily to reject some and ask the parties to come the next day as it is not possible to register ordinarily more than fifty or sixty documents. Those who are disappointed will naturally complain. Even those who get their documents registered will not hesitate to complain if they have paid, as the Sub-Registrar has no continuing jursdiction and the parties have nothing to fear as from a Police Inspector. There are certain rules observed in the matter of acceptance of the documents. When the documents are received, they are numbered in serial order and taken for registration. There is preference shown to women, to old men, and to parties who come from long distances. These rules may not always be followed by all Sub-Registrars. There was such a heavy rush of documents during the last six months that the Sub-Rregistrars and staff had to work over-time. In spite of that, complaints were made about them.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know the nature of the complaints made against the Sub-Registrars?

MR. K. MADHAVA KURUP: There were complaints of corruption against some of them. I myself enquired into some of those cases and the others were enquired into by the District Registrars. In one instance where I myself investigated, the parties who made the complaints did appear. But usually complainants do not run up and in cases where they appear they deny their signatures. In the instance where the complainants furnished evidence, the Sub-Registrar's services were dispensed with.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സബ് രജിസ്ട്രാറന്മാർ ഇനിയും യാതൊരും പണം വാങ്ങിക്കുന്നില്ലേ ?

MR. K. MADHAVA KURUP : I know that many Sub-Registrars who are not doing that. But this year as I said only about 18 petitions have been received against the Sub-Registrars complaining about corruption. In all cases enquiries were made and action was taken. Even without petitions I enquire into the cases of corruption. As a result of enquiries conducted by me, three Sub-Registrars were punished.

MR. P. SIVARAMA PILLAI : May I know the nature of the punishment meted out to them ?

MR. K. MADHAVA KURUP : One was placed under suspension and three were dismissed. When a large number of documents is brought for registration, it is usual on the part of most people to take advantage of the situation and request the Sub-Registrar to take up his document for registration earlier. It is the duty of the public to see that such things are not allowed. If there is that adequate help and co-operation from the public, such things could not have happened. Government are alive to the need for checking corruption and have ordered that drastic action should be taken.

The motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY : Sir, I move :

To reduce the allotment of Rs. 27,715 for direction by Re 1.

My object is to bring to the notice of Government the necessity for opening a Sub-Registrar's office at Ramapuram in Minachil taluk. Many of the people in that locality have written to me about the need for setting up a sub-registry office in that place in view of the large number of documents taken for registration there. Ramapuram is 12 miles away from Minachil and as the Sub-Registrar's office, Minachil, is very heavily worked, a new office at Ramapuram would serve the purpose. Similarly, some more offices may be established in different parts of the country according to the needs. With these words, I commend my motion for the consideration of the House.

MR. K. R. NARAYANAN: സർ, മി. മത്തായി ചെമ്പരത്തിയുടെ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നതോടുകൂടി വല്ലം താലൂക്കിലെ ചില അസൗകര്യങ്ങളെക്കൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുതനായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സബ് രജിസ്റ്റർകച്ചേരികളുടെ ഒരു പട്ടിക ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡയറക്ടർ അവർകൾ രണ്ടു ദിവസത്തിനുമുൻപെ ഒരു ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ൧൩ താലൂക്കുകളിൽ പുതനായി കച്ചേരികൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതിൽ മങ്കൊമ്പു സബ് രജിസ്റ്റർകച്ചേരിയിൽ ൧൧൨൭, പീരുമേട്ട സബ് രജിസ്റ്റർ കച്ചേരിയിൽ ൨൨൪, ദേവികുളം കച്ചേരിയിൽ ൩൪൩ ഇത്രയും ആധാരങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതു ചുരുങ്ങിയ നമ്പർ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്ന കച്ചേരികൾ എന്തിനു വച്ചുകൊ

[Mr. K. R. Narayanan.]

ണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ചോദിച്ചപ്പോൾ രജിസ്ട്രേഷൻ ഡയറക്ടർ പറഞ്ഞതു ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ അസൗകര്യത്തെ പരിഗണിച്ച് അതു വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. എനിക്കു അതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. പമ്പാനദി, കായലുകൾ, കാട്ടുകൾ ഇവകളാൽ ചുററപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അസൗകര്യത്തെ പരിഗണിച്ച് സബ്‌രജിസ്റ്റർകച്ചേരി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാദമുഖത്തു നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ വയ്ക്കത്തും ഒരു സബ്‌രജിസ്റ്റർകച്ചേരി കൂടുതലായി തരണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. വയ്ക്കം കച്ചേരി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു വയ്ക്കത്തിന്റെ ഏററവും പടിഞ്ഞാറെ അററത്താണ്. വയ്ക്കം കച്ചേരി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വേമ്പനാട്ടുകായലാണ്. അമ്പലത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കൊണ്ടു വയ്ക്കത്തുള്ള സർക്കാർ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം പടിഞ്ഞാറെ അററത്തായിപ്പോയി. ഏററുമാനൂർ താലൂക്ക് നിറുത്തിയപ്പോൾ അതിൽനിന്നു ഒന്നുരണ്ടു പകുതികൾ കൂടി വയ്ക്കത്തോടു ചേർത്തു. കണ്ടനാട്, ഉദയംപേരൂർ, പൂത്തോട്ട മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു വയ്ക്കത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേഅററത്തുകിടക്കുന്ന രജിസ്റ്റർ കച്ചേരിയിൽ ആധാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനായി വരണമെങ്കിൽ 2 കടത്തു—അതായതു ആറല്ല, വൻപിച്ച കായൽ കടന്നുവേണം വരാൻ. ഒരു ഭാഗ ഉടമ്പടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനു സ്ത്രീകളും, കുഞ്ഞുങ്ങളും, പുരുഷന്മാരും ഉൾപ്പെടെ പത്തുമുപ്പതു പേർ ഈ കടത്തുകളെല്ലാം കടന്നുവരുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ നിർദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തു എത്തിയെന്നും വരാം എത്തിയില്ലെന്നും വരാം. അതുപോലെതന്നെ തിരിച്ചുപോകുന്ന കാര്യവും. ഈ അസൗകര്യങ്ങളെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുകയും അതു പരിഹരിക്കാമെന്നു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ടു. എങ്കിലും ഇതുവരെ പല കച്ചേരികൾ അനുവദിച്ചിട്ടും വയ്ക്കത്തിന്റെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചതിൽ ഞാൻ വളരെ മനസ്താപിക്കുന്നു.

ഇവിടെ എപ്പോഴും പറയാറുള്ളതും പറയുന്നതും ആധാരങ്ങളുടെ നമ്പരനുസരിച്ച് കൂടുതൽ സബ്‌രജിസ്റ്റർകച്ചേരികൾ കൊടുക്കുന്നു എന്നാണ്. അതും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കൂടുതൽ ആധാരങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ച് കച്ചേരി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള വാദമുഖത്തു നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു സബ്‌രജിസ്റ്റർകച്ചേരി വയ്ക്കത്തും വേണമെന്നു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പുതുതായി കൊടുത്തതു നെയ്യാററിൻകര, കരുനാഗപ്പള്ളി, കൽക്കുളം, നെടുമങ്ങാടു, മാവേലി

ക്കര, തിരുവല്ലാ, പത്തനംതിട്ട, കുന്നത്തൂർ, അമ്പലപ്പുഴ, പത്മനാഭപുരം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. നെയ്യാററിൻകര ഏഴ് സബ്‌രജിസ്റ്റർ കച്ചേരി ഉണ്ടായിരുന്നതോടുകൂടി ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിയപ്പോൾ എട്ടായി. അവിടത്തെ ആധാരങ്ങളുടെ ആവറേജുസംഖ്യ മീനം ൩൦-ാം ൫-വരെ കണക്കാക്കിയാൽ ൭൦൪൪ ആണ്. കരുനാഗപ്പള്ളിയിൽ ൪ കച്ചേരി ഉണ്ടായിരുന്നതോടുകൂടി ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിയപ്പോൾ ആവറേജ ആധാരം ൫൩൨൨ ആയി. കൽക്കുളത്തു അഞ്ചു ഉണ്ടായിരുന്നതു് ഒന്നുകൂടി കൂട്ടിയപ്പോൾ ആവറേജ ആധാരങ്ങൾ ൪൧൩൪ ആയി. ഈ രൂപത്തിൽ പോയാൽ ആധാരങ്ങളുടെ നമ്പരാണു സബ്‌രജിസ്റ്റർ കച്ചേരി കൂടുതൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡമെന്നു രജിസ്ട്രേഷൻഡയറക്ടർ അവർകൾ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ കാരണംകൊണ്ടുതന്നെയാണു ഞാൻ വയ്ക്കത്തും ഒരു കൂടുതൽ കച്ചേരി ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ൧൧൧൪ ഇടവം ൨൭-ാംതീയതി ഞാൻ വയ്ക്കം സബ്‌രജിസ്റ്റർ കച്ചേരിയിൽ പോയിരുന്നു. അന്നേവരെ അവിടത്തെ ആധാരങ്ങളുടെ നമ്പർ എണ്ണായിരത്തിനു മുകളിലാണു്. ആ കണക്കുകൊണ്ടു് തെളിയിക്കാൻ കഴിയും. വയ്ക്കത്തും, കടുത്തുരുത്തിയിലുംകൂടി രജിസ്റ്റർചെയ്തിട്ടുള്ള ആധാരങ്ങളുടെ സംഖ്യ ൧൦൩൬൪ ആണ്. ഇതു രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ വയ്ക്കത്തു ശരാശരി ൫൧൮൨ ആധാരങ്ങൾ വരണം. ൫൩൫൨ ഓളം ആധാരങ്ങൾ ആവറേജായി വരുന്ന വയ്ക്കത്തു ഒരു കച്ചേരി കൂടി കൊടുക്കാതെ നാലായിരവും മൂവായിരവും ആവറേജ് ആധാരങ്ങൾ വരുന്ന മററു താലൂക്കുകളിൽ കൊടുത്തതു ആധാരങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം നിമിത്തമാണെന്നു പറയുന്ന വാദം എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിൽ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. സബ്‌രജിസ്റ്റർ കച്ചേരി കൂടുതലായിട്ടു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരു കച്ചേരിയിലെ അതൃത്തികളിലുള്ള പകുതികളെ എടുത്തു മറെറതെങ്കിലും കച്ചേരിയുടെ അതൃത്തിയിൽ ചതുരംഗക്കളിയിൽ കരുക്കളെയെന്നപോലെ മാററുകയെന്നുള്ളതു സർവസാധാരണമാണ്. ഏററുമാനൂർ താലൂക്കിലുള്ള കാണക്കാരി, ഇലക്കാടു ഈ പകുതികൾ വയ്ക്കത്തോടു ചേർത്താൽ കടുത്തുരുത്തി കച്ചേരിയിലെ ജോലിയുടെ പ്രഷർ കുറയും. വടയാറു മുതലായ പകുതികൾ എടുത്തു ചെമ്പിലോ പൂത്തോട്ടയിലോ ഒരു കച്ചേരികൂടി സ്ഥാപിച്ചാൽ ഉദയംപേരൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു വരുന്നവർക്കു വിഷമങ്ങൾ നേരിടുകയില്ല. അതിനായി പൂത്തോട്ടാ, ഉദയംപേരൂർ മുതലായ പകുതികളിൽനിന്നു ൨ കടത്തു കടന്നു വയ്ക്കത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അററത്തു

[Mr. K. R. Narayanan.]

ചരാനുള്ള അസൌകര്യം കൊണ്ടും, കൂടുതലാധാരങ്ങളുടെ നമ്പരനുസരിച്ചാണു കൂടുതൽ കച്ചേരികൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് എന്ന തോതനുസരിച്ചും നോക്കിയാൽ വൈക്കം കച്ചേരിയിൽ ൫൦൦൦-ൽ കൂടുതൽ ആധാരങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും വയ്ക്കത്തു ഒരു അഡിഷണൽ കച്ചേരികൂടി ഏർപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. DOMINIC JOSEPH : Sir, I also support the motion. I endorse every word uttered by my honourable friend Mr. Narayanan in support of the establishment of a sub-registry office at Vaikom, which form part of my constituency. It is a very thickly populated part where a large number of documents are brought in and people find it difficult to go to distant places, sometimes as distant as 15 miles, for the purpose of registration. The importance of the place demand the establishment of a separate sub-registry office. I hope, Government would do the needful in the matter and the standards set up by the Director in the matter of establishing new Sub-Registry offices will not be infringed by such a step.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI : Sir, I also rise to support the motion. I have lived in Vaikom for a very long time and I know the importance of the place. Now-a-days it is growing in importance.

In this connection, I may point out that even as a business proposition Government may open Sub-Registry offices wherever they are required at this moment when there is very great demand for such offices. It may be that, later on, when the war is over a few of these offices may have to be closed. But until then why not take advantage of the present opportunity and at the same time afford convenience to the people who are otherwise put to serious inconveniences? With these words, I support the motion.

MR. P. SIVARAMA PILLAI : In supporting this motion I would like to bring to the attention of the House one or two points. There are two Sub-Registry Offices, one at Lalam and the other at Bharananganam which has been shifted to Poonjar. Nearly 7400 documents have been registered in these offices and the average is more than 3,700. It is therefore clear that the Minachil Taluk deserves more Sub-Registry offices. Between Lalom and Thodupuzha Sub-Registry Offices, there is a distance of 18 miles and practically there is no other office. So Ramapuram is the fittest place where an office should be established. About 8 years ago there was an Additional Sub-Registry Office at Kidangoor. When the number of documents registered in that office decreased, that office was abolished. Now when the number of documents registered have increased considerably I request that the question of establishing an office there may be favourably considered.

MR. K. MADHAVA KURUP: I will first deal with the question of establishing a Sub-Registry office at Ramapuram. There was an office at that place from 1102 to 1106. Because there was not a sufficient number of documents for registration in that office, it had to be abolished. No representation has been received from the people of the locality and there is hardly any justification for opening a Sub-Registry Office there. Ramapuram is in the Minachil taluk. So far as the taluk is concerned, there is not enough work for an office at this place.

MR P. SIVARAMA PILLAI: Are there not other pakuthies which can be brought under the jurisdiction of this office for registration purposes?

MR. K. MADHAVA KURUP: The number of registration has so considerably increased in all offices throughout the State that, if you take any two offices and re-distribute the work there will be scope for a third office in any place.

In regard to the establishment of a Sub-Registry Office at Vaikom a reply has already been given that the matter will be considered. But the case is not as strong as it would appear, and the arguments put forward by Mr. K. R. Narayanan have not been so convincing. Sub-Registry offices are not established on a taluk-war basis. If the pakuthies comprising the jurisdiction of any two offices are redistributed, there is scope for a third office in any area. Towards the beginning of this month there were 17 Sub-Registry offices where on 1-12-18 the number of registrations exceeded 10,000 and there were 15 offices where the registration exceeded 9,000. At Vaikom the total number was only 8,116 and at Kaduthuruthi it was only 7,981. In the list of offices, Vaikom ranks as the forty-first and Kaduthuruthi as forty-fifth. The cases of Vaikam and Kaduthuruthi deserve to be considered only after additional offices are opened in 40 other places.

Sir, there seems to be an exaggerated importance attached to the opening of Sub-Registry offices. I can very well understand if it is a question of opening primary schools or anchal offices. In the case of schools, pupils will have to go to the school daily and people will have to go to the Anchal offices very often. But with regard to Sub-Registry offices any member of the public will not have to go there very often. It may be only once a year that one will have to go to Sub-Registry office. It is always advantageous to have such offices at the headquarters of the taluks where there are other offices. The opening of Sub-Registry offices in rural areas is very inconvenient from the point of the need of the public.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Are not documents generally registered during the months of Edavam, Mithunam and Karkatakam?

MR. K. MADHAVA KURUP: Yes, just as in any other month. This year, for example, there has been a large number of registrations throughout the whole year.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Being winter months, are not the backwaters through which the people of the places referred to, more dangerous for traffic than during any other period of the year?

MR. K. MADHAVA KURUP: The people who come to the Vaikom Sub-Registry office have not to cross the Vembanad lake. They have only to cross two small canals.

MR. M. BHASKARAN NAIR: I beg to move "*to reduce the allotment of Rs. 4,07,053 for Sub-Registry Offices-Establishment by Rs. 1 to speak about the location of the temporary Sub-Registry Offices.*" My object in moving this motion is to draw the attention of Government in locating temporary Sub-Registry offices in such places as will suit the conveniences of the public. Now the temporary Sub-Registry offices are located in the same pakuthi as the permanent offices and at the same time the temporary offices exercise jurisdiction over pakuthies in which they are not located. By way of illustration I would point out one instance. There is a temporary office at Kollencode in Vilavancode taluk and that office exercises jurisdiction over Kulathur pakuthy in the Neyyattinkara taluk. So my request is that these temporary offices may be located in the same pakuthi over which they exercise their jurisdiction so that it may be more convenient for parties to register documents. With these words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I second the motion. There are other instances than the one brought to the notice of the House by Mr. Bhaskaran Nair. Where there are temporary offices, they may be located in places other than where the main office is situated. In that case it would be more convenient for people to go to the offices for getting their documents registered.

MR. K. MADHAVA KURUP: Sir, the subject of the local jurisdiction of temporary Sub-Registry offices seems to be very dear to certain honourable members. There is no legal objection to have a Sub-Registry office outside its jurisdiction especially when under the present Act documents can be registered in any office. Of the 21 temporary offices now in existence 15 of which have been opened this year, about 18 offices are situated in pakuthies outside their jurisdiction. They were established because of the pressure of work in particular offices and the pakuthies which formed the jurisdiction of those offices were distributed. It was done only to meet a temporary situation due to the increase in the number of documents registered. It was thought that it would be more convenient to the people if they were situated in those places. If the present conditions continue and the offices have to be made permanent, the matter will be re-examined. Government have suggested the need for locating these additional offices within their jurisdictions. The matter will be considered in the District Registrars' Conference some time early next year.

MR. M. BHASKARAN NAIR: In view of the answer given by the Director of Registration, I withdraw the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 4,60,046 be granted under Demand V—Registration was put and carried.

The grant was made.

DEMAND VI – RAILWAYS.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AYYAR: Sir, I beg to move for a grant of Rs. 59,300 under Demand VI—Railways.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: *Sir, I beg to move "to reduce the total allotment of Rs. 59,300 under Demand VI—by Rs. 10 to discuss railway affairs."*

Sir, the existing arrangement between the South Indian Railway and the Travancore Government will shortly terminate. It is not known what the Government policy will be for the future.

PRESIDENT: According to the present arrangement it serves nobody's purpose—either of the Travancore Government or the S. I. R. That point has been very strongly represented by the Travancore Government.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: The other day Mr. Jebamony Nadar was pleading for the extension of the railway line from Trivandrum to Nagercoil.

PRESIDENT: Some twenty or forty years ago what was regarded by daring people as common sense has now been proved to be otherwise. With about one-fourth of the cost the railway line from Palamcottah to Trivandrum could have been constructed with practically no additional expense for railway crossing, bridges, ghats etc. But that was not done. On the other hand, a proposal which was put forward was altered in order to take the line through the mountains the cost involved being seven or eight times more. Various explanations have been given for that line of action. The natural condition of Travancore being what it is, the initiation of a railway line would mean so many level crossings, bridges, culverts, over-bridges and short turns and the cost of acquisition of land for the extension of railways would be prohibitive so far as the State is concerned. The railway line as it now exists is actually of no assistance to the people of the State nor is it so constructed as to serve the nerve centres of traffic and commerce within the State. The opinion of this Government was so clearly made patent to the Government of India and we reserved about Rs. 65 lakhs for further extension of railway lines. But later on that policy had to be changed. I may say that there are even worse railways than the one between Shencottah and Trivandrum and I have travelled by some of them. Although it is very difficult to believe, it is a fact.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: Many of the services are now abolished due to the paucity of railway waggons. Even the timings of shuttle trains running between Quilon and Trivandrum are most inconvenient. From Quilon a train starts at 3 P. M.............

PRESIDENT: Is the honourable member prepared to lay new rails which are necessary to speed up the train, reconstruct the permanent way and spend about Rs. 2 crores for that purpose?

MR. VARKALA K. MADHAVAN: The timings should be so modified that it would be of convenience to the public. Many people have complained to me about the timings of the shuttle service between Quilon and Trivandrum. In the Railway Advisory Committee every interest except that of the State subjects is represented. Even the land owners of British India, especially certain Zamindars are represented in that Committee.

PRESIDENT: The whole question is this. In regard to railway affairs and railway administration the Government is represented on the S. I. R. Board by the Financial Secretary. We are very minor partners in the South Indian Railway Company. Their general programme is followed by us. The general programme of this Government is based on the best economic standards, namely spending as little as possible over the railway line. So far as the future of the railway in Travancore is concerned it is bound up with many other questions. Between Quilon and Trivandrum, unless the permanent way is improved and heavier rails are put on, you cannot speed up the railway. If the railways cannot be speeded up, we have to consider whether we have use of the railways. In our railways one has to travel 99 miles in 8 hours. You reach Shencotta at 1·30 P. M., and reach Trivandrum at 8 or 9 P. M. by railway. The distance is less than a 100 miles and it takes not less than 8 hours. Now the question is what should be the future policy? In my humble opinion it seems to me that the system itself has to be completely modified so far as the Virudunagar—Trivandrum Section of the railway is concerned, by a new agreement between the Railway Company and ourselves. In the next four or five years practically no rails will be available. We are having news every day that some railway has been bombed or some other marshalling yard has been broken up. For the next four or five years the railway lines in Burma, China, Europe and Japan will not be working. And they will be engaged in rebuilding their railways. Therefore Indian requirements are dependent on Tatas and similar concerns. But we cannot make any contribution. Unlike the Gwalior Government and other railways which are run by the States themselves we cannot have a pull upon the South Indian Railway Company. After all we cannot make them attend to our proposition in order to gain our purpose. That is the sole point.

MR. VARKALA K. MADHAVAN: In view of the explanations given by the President, I do not want to press the motion.

PRESIDENT: I may say, however, that we have always insisted upon better and more convenient accommodation and better timings. I must not fail to pay a tribute to the Government of India and the railway administration. They have retroceded to this State the whole of the civil and criminal jurisdiction over the Shencottah - Trivandrum railway in the Travancore territory.

MR. M. L. JANARDANA PILLAI: Sir, the commercial community is experiencing considerable difficulty in sending its cargo to different parts of British India. I am taking this opportunity to bring to the notice of Government the shortage of railway waggons. This is the

time when the Government have to come to our rescue and get us at least a few waggons in the near future. At the same time I have to bring to the notice of Government that in the Quilon goods shed in the South Indian Railway there is absolutely no accommodation for the outward and inward cargo. There is absolutely no convenience to despatch goods from Travancore. The present goods shed was constructed about 20 or 30 years ago and it is not able to meet the present requirements. Another aspect I wish to bring to the notice of Government is with regard to goods sent to places served by the G. I. P. Railway and via G. I. P. In either case we have to send the consignments either via Quilon or via Ernakulam and thus we have to utilise the services of the South Indian Railway. If there is restriction as there is at present, it will be very difficult for us to send our goods. We have to go over there every now and then and wait even for months together before cargo is booked. Thus trade is practically coming to a stand-still. It is not possible for us especially during the monsoon months to send cargo. The steamer freight and pattamar freight under the present conditions is very very heavy and that makes it absolutely impossible for the Travancore manufacturers and traders to ship the goods to interior stations. These are all difficulties in the trade. I am grateful to the Government for what they have done and I take this occasion to request Government to take up this matter with the authorities of the Railway Company.

MR. K. KUNJU PANICKAR : സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു് രണ്ടു് വാക്കു പറയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും തീവണ്ടി, സ്റ്റേററു് വകയായിട്ടു ഏറെറടുക്കണമോ എന്നുള്ള പ്രമേയത്തെപ്പററി ഒന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരു പ്രധാന സംഗതി ഗവൺമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും ചെങ്കോട്ടവരെയുള്ള തീവണ്ടിയാത്രക്കാർക്കു വേണ്ട സൌകര്യമുണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബസ്സ് എത്രയുണ്ടായിരുന്നാലും നല്ല ബസ്സ് ധാരാളമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ബസ്സിൽകൂടി ദീർഘനേരം യാത്ര ചെയ്യുന്നതു് വിഷമമായതുകൊണ്ടും ഈ യുദ്ധപരിതസ്ഥിതിയിൽ, നാട്ടുകാർക്കു നാട്ടിൻെറ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു തീവണ്ടി വളരെ ഉപയോഗപ്രദമാണു്. വേണ്ടിടത്തോളം വണ്ടികൾ ഇല്ലാത്ത വിഷമമുണ്ടു്, ഒന്നു രണ്ടു വണ്ടികൾകൂടി ചേർത്തു ആളുകളുടെ യാത്രക്കുള്ള ഞെരുക്കം ഒഴിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും റയിൽവേ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു് വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകുന്നതു രാജ്യത്തിനു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ബസ്സിൽകൂടിയുള്ള യാത്ര നല്ല ആരോഗ്യമുള്ളവർക്കു മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകയുള്ളു. യുദ്ധം കഴിയുന്നതുവരെ നമ്മുടെ പ്രധാന യാത്രാ

[Mr. K. Kunju Panickar.]

മാർഗ്ഗമായി തീവണ്ടിയേ ഉപയോഗിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. കൊല്ലം മുതൽ തിരുവനന്തപുരംവരെയുള്ള യാത്രയിലെങ്കിലും, കച്ചേരി സംബന്ധമായ യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് ടയിംഷീററ് ഒന്നുമാറുന്നതു വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. ഈ രണ്ടു സംഗതികളും ഗവമെൻറിൻെറ പ്രേരണകൊണ്ടു സാധിക്കാമെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും, അതു ഗവമെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. A. LAKSHMINARAYANA AIYAR : Sir, as the Dewan-President has already discussed the question of policy I do not propose to make any statement.

As regards timings, accommodation in trains, and other matters, I may mention that there is a representative of this Government in the South Indian Railway Advisory Committee who is the Financial Secretary. For such things, if a communication is sent to me, I shall take up the question at the meetings whenever they are convened. I have also noted what the honourable member has stated and I shall take up this matter at the next meeting.

PRESIDENT : As it exists at present, this railway is so inconvenient from many points of view that we are perforce dependent upon Cochin for the bulk of our supplies because the broadgauge railway has got certain natural advantages. The result therefore is that today honourable members will find that there is a great deal of congestion in valloms for the purpose of transporting our food stuffs from Alwaye or Cochin to our own centres of consumption. We have tried to get some of that traffic diverted to Quilon but we have not been very successful. In all new theatres of war, the meter-gauge and the narrow-gauge railways are more in demand than the broad-gauge railways for many reasons. I am putting nothing more than hypothetical points— these are matters highly confidential and involving high policy; supposing you are laying down a rail and preparing for invasion: it is cheaper to invade a country by laying the narrow-gauge or the meter-gauge than the broad-gauge. Therefore, there is greater dearth of the 2′ 6″ gauge than in the broad-gauge. That is one of the reasons. Another reason is that deviation of route is difficult.

There is a great deal of truth in the point about difficulties in places like Quilon. That will be looked into.

I am speaking not only to this House but through this House to others so that persons who are in charge of affairs might peruse these remarks and might come to some arrangement by which passenger traffic and goods traffic will be distributed between the railway system and this Government and there could be a partnership. From Palamcottah *via* Nagercoil to Trivandrum by road the less heavy traffic may come; and from Trivandrum to Shencotta by railway what may be called the heavier traffic might be distributed. The State will take up the control of the less heavy traffic, sufficient number of buses and

lorries being spared to us by the Central Government, and the State authorities are vested with the possession and the disposition of these vehicles in order that this partnership might come into force. This is not a new idea. Six years ago, at a conference which took place within a month of my assuming the present office, I pointed out to the S. I. R. that in the long run it will be advantageous to them if a division is made of the road and railway traffic such as is being attempted in other parts of the country and now being attempted in the U. P. If such an arrangement is come to, it will relieve congestion and will enable the speeding up of both passenger and goods service.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: So far as freight rates are concerned, such as the freight on watch springs and other delicate articles and the freight on tiles and other bulky articles, are not the rates very different? Unless the railway takes materials which give them higher freight will they be accepting such a proposal?

PRESIDENT: The railway rates are now being reduced to normality. Honourable members are aware that the cost of bringing coal to this place from Calcutta is greater than the cost of bringing coal from New castle. These are some of the difficulties.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that a sum of Rs. 59,300 be granted under Demand VI—Railways was put and carried. The grant was made.

DEMAND VII—PUBLIC WORKS DEPARTMENT INCLUDING WATER WORKS AND DRAINAGE.

MR. I. C. CHACKO: Sir, I move for a grant of Rs. 55,03,560 under Demand VII—Public Works Department including Water Works and Drainage.

MR. M. BHASKARAN NAIR: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 5,500 for travelling allowance by Re. 1.

I wish to speak about the neglect shown towards irrigation works and land communications. My object in moving this motion is to bring to the notice of Government that sufficient attention is not being paid to minor irrigation works and land communication. The Government have recognized the increasing difficulties of the food problem. If the minor irrigation works were properly maintained and enlarged the food problem would not have been so difficult as it is now. This fact has been brought to the notice of Government on many previous occasions by honourable members of this House. It is unfortunate that, in spite of repeated representations, adequate attention is not devoted to this matter. Sir, I may speak with special reference to Neyyattinkara. There the irrigation tanks and channels are left under colossal neglect and disrepair. There are about 783 tanks in that taluk of which 160 only have been improved till now. Of the many tanks improved some are practically useless for irrigation purposes and yet half contribution cess is being realised in respect of them. There are three channels in the taluk which are under maintenance

[Mr. M. Bhaskaran Nair.]

by the P. W. D. There are ever so many breaches in these channels with the result that large quantities of sand brought down the channels silt up the paddy fields every year. I may give the instance of Kottukal thodu. This channel owes its origin to one who was an elected member of the taluk and who now occupies a very high position in Government. There is a spill-way very near the source. The level of the thodu has risen to that of the spill-way so that all the water and sand coming down the thodu flows through the spill-way into the hundreds of acres of paddy fields covering them with sand. Sir you will be surprised to know that this condition has been prevailing for the last so many years.

With regard to land communications, I may refer to the road from Amaravila to Vellarada. A major portion of the tapioca produced in the taluk is being conveyed through the road in bullock carts. During the rainy season the road is covered with two or three feet of mud so that bullock-carts find it difficult to travel along this road. A bullock-cart with the assistance of half a dozen men will take more than twelve hours to travel this road. When I say this I can assure the House that I do not use the language of exaggeration. So also the Neyyattinkara-Poovar road at the fourth, fifth and 6th furlongs after the 5th mile is below the flood level. Unless the level of this portion of the road is raised it is impossible for the vehicles to travel through that road during rainy season. There are many other instances of neglect on the part of the department which due to want of time I cannot enumerate. With these remarks, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. M. RAMAIAH PILLAI: Sir, I support the motion. At the outset, I congratulate the Government on their decision to revive the special Irrigation Division of the P. W. D. For some years now the irrigation works in Travancore have been on the decline. I hope that the Chief Engineer will give special directions to the new Division Officer, to complete in the coming year, all irrigation works already approved by Government. In this connection, I must draw the kind attention of the Chief Engineer to the unsatisfactory roads in the Nedumangad taluk. I used to remind him repeatedly for the past six years but it is regrettable that the Chief Engineer has not taken the question into consideration at all. For his reference, I beg to submit the following roads: the Trivandrum-Kattakada road, the Nedumangad-Vithura road, Nedumangad-Vempayam road and the Nedumangad-Aryanad road *via* Vellanad. All these roads are very poorly maintained and are not properly attended to. I earnestly hope that the Government will give special direction to the Chief Engineer to bestow his attention in these matters.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, റോഡുകളെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിൽ ൧൩ മൈൽ മെയിൻറോഡും ൧൨ മൈൽ വില്ലേജു റോഡും, മാവേലിക്കര താ

ലൂക്കിൽ നൂറ് മൈൽ മെയിൻറോഡും ഒന്നു മൈൽ വില്ലേജുറോഡും ഉണ്ട്. ഈ വില്ലേജ് റോഡുകളിൽ പലതും ജനങ്ങളുടെ ശ്രമംകൊണ്ടു വെട്ടിയതിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും മെൻറയിൻ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു താലൂക്കുകളിലും ഗവണ്മെൻറു റോഡുകൾ വേണ്ടതുപോലെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നില്ലാ. മാവേലിക്കര താലൂക്കിലേക്ക് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുകതന്നെയും ചിലവായിട്ടില്ലാ എന്നാണ് അറിയുന്നതു്. പിന്നീട്, തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനമായ മെയിൻ സെൻട്രൽറോഡിൽ ഇപ്പോഴും വെള്ളപ്പൊക്കം വരുമ്പോൾ പല ഭാഗങ്ങളും വെള്ളത്തിനടിയിൽ ആയിട്ടു യാത്രക്കാർക്കു പല അസൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതു അധികവും ചെങ്ങന്നൂർ മുതൽ വടക്കോട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിലാണ്. നാഗമ്പടം പാലം, ജീർണ്ണോദ്ധാരണത്തിനായിട്ടു പൊളിച്ചു് ഇട്ടിട്ട് ഈ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടു പണിനടത്താൻ സൗകര്യപ്പെട്ടില്ലെന്നു വരികിലും അടുത്തകാലത്തെങ്ങും പണി പൂർത്തിയാക്കുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ലാ. മെയിൻ സെൻട്രൽ റോഡിലെ ഏററവും പ്രധാനമായ ഒരു പാലം ഇങ്ങനെ പൊളിഞ്ഞതിനുശേഷം എത്ര വേഗം കെട്ടി ശരിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമോ അത്രവേഗത്തിൽ വേണ്ട ശ്രമം ചെയ്തു പണി പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതല്ലേ? കഴിഞ്ഞകൊല്ലം തന്നെ അടങ്കൽ തുകയും അനുവദിച്ചു. ഇപ്പോൾ പോകുന്ന ഗതിവേഗത്തിൽ ആണെങ്കിൽ അടുത്തകൊല്ലവും ഇതു സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. ഈ പാലം തീരാത്തപക്ഷം ഗതാഗതത്തിന് വലിയ അസൌകര്യമാണ് നേരിടുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ആണെന്നു വരികിൽ ഏതാനും ബസ്സുകൾ ചുങ്കം പാലത്തിൽകൂടി പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രൈവററു കമ്പനിക്കാർ പാലത്തിനു രണ്ടുവശത്തും ബസ്സുകൾകൊണ്ടു ഇട്ടിട്ട് യാത്രക്കാരെ ചങ്ങാടത്തിൽ കയററി അപ്പുറം ഇപ്പുറം കടത്തിവിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഇങ്ങനെ അപകടകരമായ ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ആണ് അവിടത്തെ ഗതാഗതം നിർവഹിക്കുന്നതു്. രാജ്യത്തിൻെറ നട്ടെല്ലുപോലെ ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് മെയിൻ സെൻട്രൽറോഡ്. അതിനാൽ ഈ വൈഷമ്യത്തെ എത്രയും വേഗത്തിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ കർത്തവ്യമാണ്.

മെയിൻ സെൻട്രൽ റോഡിൻെറ ചില ഭാഗങ്ങൾ വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു് വെള്ളത്തിനടിയിലായിപ്പോകുന്നു, ആ സമയത്തു് യാത്രക്കാർ

[Mr. K. Kunju Panickar]

അനുഭവിക്കുന്ന ദുരിതങ്ങൾ അനവധിയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നതു മെയിൻറോഡുകളെങ്കിലും വെള്ളപ്പൊക്കകാലത്തു് വെള്ളത്തിനടിയിൽ ആയിപ്പോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണംവേണ്ട പ്രതിവിധിചെയ്യണമെന്നാണ്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആണ്ടുതോറും വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകാറുണ്ടു്. ആ കാലത്തു് വള്ളത്തിന്റെ സഹായംകൂടാതെ മെയിൻറോഡുകളിൽക്കൂടിപ്പോലും ഗതാഗതം അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുന്നു. ഈ കുറവുകളെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറധികൃതർ പരിഹരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് ഇവിടത്തെ റോഡ് മെയിൻറനൻസിനെപ്പററിയാണ്. മിഥുനം, കർക്കടകം മുതലായ മാസങ്ങളിലാണ് സാധാരണമായി നമ്മുടെ റോഡുകളിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും മെയിൻറനൻസ് വർക്ക് നടത്താറുള്ളതു്. മിഥുനം കർക്കടകം മാസങ്ങൾ മഴക്കാലങ്ങളാണ്. മഴയും മററും ഇല്ലാത്ത മാസങ്ങളിൽ സൗകര്യമായവിധത്തിൽ മെയിൻറനൻസ് നടത്തിയാൽ റോഡുകളിൽ ഇടുന്ന ചരലും മററും അവിടെത്തന്നെ കിടന്നു ഉറയ്ക്കുന്നതിനു ഇടയാകും. അതിനു പകരം മഴ പിടിച്ച് റോഡിൽ ഒരുവിധത്തിലും ചരൽ കിടക്കുകയില്ല എന്നാകുമ്പോൾ ഏററവും തിടുക്കത്തിൽ ഒരു മെയിൻറനൻസു നടത്തുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി റോഡ് പൂർവാധികം ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരുന്നു.

MR. I. C. CHACKO : മഴയുണ്ടാകുന്ന കാലങ്ങളിലല്ലേ റോഡ് ഉപയോഗശൂന്യമായിത്തീരാറുള്ളതു്. അപ്പോഴല്ലേ റോഡ് മെയിൻറനൻസ് ചെയ്യേണ്ടതു.

MR. K. KUNJU PANICKAR : ചിങ്ങമാസം മുതൽ മഴക്കാലമാണ്. അല്ലാതെ മിഥുനം കർക്കടകം മാസങ്ങളിലല്ല മഴയാരംഭിക്കുന്നതു്. തുലാം വൃശ്ചികം മാസങ്ങളിൽ മെയിൻറനൻസു ഭംഗിയായി നടത്താവുന്നതാണു.

ഇവിടെ മിഥുനം, കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിൽ മെയിൻറനൻസു നടത്തുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്താണ്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണത്തിനു ഒരു ചെലവുണ്ടാക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശം മാത്രമേയുള്ളുവെന്ന് ഇതിൽനിന്നും അനുമാനിക്കണം. പൊതുജനസൗകര്യങ്ങളെ അശേഷം പരിഗണിച്ചല്ല ഈ മാതിരി ജോലികൾ നടത്തപ്പെടുന്നതു്. അനുഭവത്തിൽനിന്നിങ്ങനെ ഊഹിക്കാനേ വക കാണുന്നുള്ളു.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM : ചിങ്ങമാസത്തിലേക്ക് പണത്തിന്റെ അനുവാദം പൂർത്തിയാകയില്ല എന്നു മെംബർക്കറിയാമോ ?

MR. K. KUNJU PANICKAR : ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഗവണ്മെന്റിനെ ഈ വസ്തുത ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഏതവസരത്തിലും പണം അനുവദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനു യാതൊരു ക്ഷീണവും തട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു മെംബർക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

മെയിൻറനൻസ് ജോലിയുടെ ഉദ്ദേശംതന്നെ റോഡ് സംരക്ഷണമാണു. മാവേലിക്കര കുന്നത്തൂർ വില്ലേജുറോഡുകളുടെ മെയിൻറനൻസ് സ്ഥിതി ഇതിൽ കഷ്ടമാണ്. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നാഗരീകതയുടെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണമാണു റോഡുകളുടെ വൈശിഷ്ട്യം. അതുകൊണ്ടു വില്ലേജുറോഡുകളുംകൂടി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ എടുത്ത് നമ്മുടെ നാഗരീകതയെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു് ഏററവും അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്പോഴും ഈ കടമകളും ഭാരങ്ങളും എല്ലാം ഗ്രാമവാസികളായ കൃഷിക്കാരിൽതന്നെ നിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നയം ഏററവും സങ്കടകരമാണ്.

പിന്നീട് ഇറിഗേഷനെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വാക്ക് സംസാരിക്കാനുണ്ടു. ഇപ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് നാം അത്യധികം വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഈ അവസരത്തിൽ എത്രയും കൂടുതൽ നെല്ല് വിളയിക്കത്തക്കവണ്ണം കൃഷിക്കാവശ്യമായ വെള്ളച്ചാലുകൾ സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കണം. ഈ കാര്യത്തിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഇനിയെങ്കിലും വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണമെന്നാണു ഞാൻ ബോധിപ്പിക്കുന്നതു്. കൃഷിക്കാവശ്യമായ തോടുകൾ, ചാലുകൾ, അണകൾ മുതലായവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്ത് കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റിനും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനുമാണുള്ളതു്. വടക്കൻതാലൂക്കുകളിൽ അതായതു് തിരുവല്ല, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കുട്ടനാട്ടിന്റെ പരിസരപ്രദേശങ്ങൾ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം തോടുകൾ, കുളങ്ങൾ മുതലായവകൊണ്ടാണ് കൃഷിക്കുള്ള വെള്ളം ലഭിക്കുന്നതു്. ആളുകൾ അവയെ നികത്താതെ സംരക്ഷിക്കാത്തപക്ഷം കൃഷി നടക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെന്റു വളരെ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതായുണ്ടു. നമ്മുടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ നില അല്പമെങ്കിലും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിൽ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ അപരിത്യാജ്യമാണു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ഉടനടി പതിഞ്ഞുകാണണമെന്ന് അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I support this motion also. In doing so I congratulate myself that we have now an atmosphere in which we can advocate our needs with greater chances of success. Sir, we found it very difficult some years ago to convince the authorities that more money should be spent on communications than on public buildings. At that time there was also the difficulty of tackling with the engineers, very excellent men, but men who did not understand the needs of the country so well as do the modern engineers. To these engineers our representations were questions of mathematics and plan-making. It is for these two reasons that I congratulate myself and the House. The Government is pursuing a good policy and the Chief Engineer is doing his best to implement that policy. When I remember the condition of things 25 or 30 years ago when the D. P. W. officer was considered to be a pagoda tree, when great chances of making money were at his disposal, I feel happy to see that we do not hear such complaints even against the small subordinates of the Department. Therefore I trust that what is allotted will be spent for proper purposes.

On the question of irrigation, I do not propose to say anything because I have myself tabled a motion on that subject. And if that motion is lucky enough to assume public importance, I shall address the House in that connection, but with regard to these communications, I wish to say that no amount of energy and money spent upon it would be too much. Tracing the history of road-making in this country from the days of Sir T. Madhava Rao, when we had only one or two roads, we find that a number of planters' roads were opened with the support of Government. The planters deserve praise because they opened up the country; they made Deviculom, Peermade and Munnar possible, and, though they did it in their own private interests, I am broad-minded enough to give the mead of praise to those great pioneers who have worked, incidentally, for the prosperity of this country and for the present financial solvency and the strength of this country. There were then these planters roads. A lot of money was spent on these roads. So far as Nedumangad and Neyyattinkara are concerned, I can say that there are roads which are being completely neglected. On one occasion some years ago, I had almost lost my life in one of those roads between Kattakada and Paruthipally, where for election purposes I had to go. There was no proper lighting in my car and with the turnings and all that it was a job for the driver to reach our place safely. So also is the road to Vithura. If the head of the administration goes to Vithura and stays there for some time as did Mr. Watts, there might be the necessity for the Assistant Engineers and others to keep the road in proper condition. Now if the Chief Engineer does it, it is because of his goodness; it is because of his patriotism. I agree with Mr. Ramaiah Pillai in saying that the condition of the roads in Nedumangad deserves attention. I know the country very well, the condition of the roads in very many places deserves improvement.

It is with regard to canals that I want to speak next. These canals must be properly maintained. Mistakes once made, are mistakes for ever. I know that once when our countryman engineer Mr. John

Kurien proposed some changes in the schemes of the culverts in Nattakam, they were rejected. The result is there is so much flooding in that area. But if a proper idea is put before the present Chief Engineer, and if he takes a sympathetic view, looking far into the conditions of things to come, and if limitations of finance do not present a spectre before his eyes, he will do something. So far as I have been able to collect information, things are very well attended to now and let me express the hope that this would continue and these difficulties will be removed.

MR. E. P. VARGHESE: I would like to make a few observations in support of this motion, especially with reference to my constituency. It was notorious some years ago that Shertallay was an inaccessible taluk. Thanks to the endeavours of Government, a road has been opened up connecting Alleppey with Aroor, but that does not open up the taluk sufficiently. A number of cross-roads and parallel roads were contemplated at that time. But somehow or other they seem to have been forgotten or are lying idle probably underneath many subsequent files in the Chief Engineer's office. I have been trying to impress upon the authorities the necessity of opening up a beach road along the west coast of the taluk, the opening up or rather the completion of a canal and the construction of a bridge.

I shall first deal with the beach road. In this connection I must thank the members of the Advisory Board who took the trouble of visiting the taluk twice and recommending a beach road from Arattinkal to Mararikulom, but somehow or other it does not find a place in this budget also. If the coat is high the scheme is to be spread over three or four years. But my submission is that the money that is spent will be worthwhile, and it will return amply in the development of the taluk of Shertallai, Shertallai does not produce much paddy. All that it produces is coconut. Because of the want of manure and also because the soil is poor, the returns from the coconut trees are not very remunerative. Unless there are means of getting manure to the place, there is no use of opening up manure depots anywhere. We have to carry them as headloads into the interior parts. So the necessity for a beach road was impressed upon the members of the Advisory Committee and they recommended that it should be taken up the next year. Moreover, this is a subject upon which I have been harping here for the last six years. I hope that at least now the Chief Engineer will listen to my cries.

A word about the Alleppey-Shertallay canal. The largest portion of the cost necessary for opening up the canal has already been incurred by the acquisition of lands necessary for the purpose and by two or three miles of the canal being opened up from either side. There are only some seven or eight miles to be finished yet. These are days of affluence and the Government have sufficient money. The completion of the canal will go a long way in the development of the taluk.

I have to mention another little matter. There is a bridge connecting up the cross-road from Shertallai to Arathinkel. This is an immediate need.

The House rose for the day at 6 P. M.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Mulam Assembly.